

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 199

21e jaargang

21 augustus 1978

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen:

nr. 291/77 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Aansprakelijkheid voor producten met gebreken	4
nr. 497/77 van de heer Albers aan de Commissie Betreft: Verlies aan arbeidsplaatsen door liberaal handelsbeleid	5
nr. 695/77 van de heer Cifarelli aan de Commissie Betreft: Schade voor de ijzer- en staalfabriek van Taranto	6
nr. 851/77 van de heer Yeats aan de Commissie Betreft: Aantal douane-ambtenaren (Aanvullend antwoord)	7
nr. 993/77 van de heer Petersen aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de EG en de Noordse landen die geen deel hiervan uitmaken	8
nr. 1096/77 van de heer Cifarelli aan de Commissie Betreft: Commercialisatiestelsel voor eieren in Italië	9
nr. 1098/77 van de heer Guerlin aan de Commissie Betreft: Communautair onderzoekbeleid en consumentenbescherming (voeding)	9
nr. 1122/77 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: Wederverkoop door de Sovjetunie van een op de gemeenschappelijke markt gekochte partij boter	11
nr. 1197/77 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Reglementering van de reclame voor alcoholische dranken in Frankrijk	11
nr. 1205/77 van de heer Petersen aan de Commissie Betreft: Gebruik van het Deens in de Europese Gemeenschappen	12

Inhoud (vervolg)

nr. 1207/77 van de heer Petersen aan de Commissie Betreft: Gebruik van het Deens in de Commissie	13
nr. 1231/77 van de heer Dankert aan de Commissie Betreft: Betrekkingen EEG-Afrika	13
nr. 1241/77 van de heer Calewaert aan de Commissie Betreft: Bescherming van het cultureel erfgoed	14
nr. 1252/77 van de heer Schyns aan de Commissie Betreft: Uitkeringen van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	15
nr. 1306/77 van de heer Schyns aan de Commissie Betreft: Kankerverwekkende stoffen in cosmetische produkten	16
nr. 1316/77 van de heer Notenboom aan de Raad Betreft: Maatregelen welke beogen een einde te maken aan de misbruiken welke voortvloeien uit de verkoop van landbouwprodukten aan boord van schepen	16
nr. 1323/77 van de heer Radoux aan de Commissie Betreft: Gelijke kansen op werkgelegenheid voor beroepsmusici	18
nr. 22/78 van de heer Dondelinger aan de Raad Betreft: Belastingvrijstelling aan de grenzen	19
nr. 23/78 van de heer Klinker aan de Commissie Betreft: Intracommunautair handelsverkeer en nitraatgehalte van zuivelprodukten	20
nr. 66/78 van de heer Jahn aan de Commissie Betreft: Vermijding van dubbele belastingheffing op van de Gemeenschap ontvangen inkomsten in derde landen die met de Europese Gemeenschap een vrijhandelsovereenkomst hebben gesloten	21
nr. 86/78 van de heer Ryan aan de Commissie Betreft: Oneerlijke mededinging: subsidieregeling ter bevordering van tijdelijke werkgelegenheid in Groot-Brittannië (Aanvullend antwoord)	22
nr. 94/78 van de heer Howell aan de Commissie Betreft: Vergelijking van de inkomens uit de landbouw	23
nr. 105/78 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Comité voor de vervoerinfrastructuur	24
nr. 107/78 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Textielbedrijven in de Duitse Bondsrepubliek	24
nr. 115/78 van de heer Adams aan de Commissie Betreft: Centraalafrikaans Keizerrijk	27
nr. 121/78 van de heer W. Müller aan de Commissie Betreft: Vrij van douanerechten uit derde landen ingevoerde goederen	28
nr. 126/78 van de heer W. Müller aan de Commissie Betreft: Richtlijnen inzake milieubescherming	28
nr. 136/78 van de heer Verhaegen aan de Commissie Betreft: Handelsverkeer in varkens	29

nr. 144/78 van de heer Kofoed aan de Commissie Betreft: Ontvangsten van de EEG uit invoerheffingen op landbouwprodukten	31
nr. 146/78 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen van de chemische industrie	33
nr. 156/78 van de heer Kofoed aan de Commissie Betreft: Controle op de dosering met röntgenstralen	34
nr. 163/78 van de heer Erling Dinesen aan de Commissie Betreft: „Au pair” personeel	35
nr. 180/78 van de heer Dondelinger aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten van de Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Europese conventie ter bescherming van de rechten van de mens	36
nr. 184/78 van de heer Dondelinger aan de bijeenkomst van de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten van de Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Internationale overeenkomst tegen de foltering	37
nr. 189/78 van de heer Stetter aan de Commissie Betreft: Betrekkingen met de Scandinavische landen die geen lid zijn van de Gemeenschap	37
nr. 194/78 van de heer Power aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor de ontginning van veengrond	38
nr. 206/78 van de heer Schwörer aan de Commissie Betreft: Vergunningen voor grensoverschrijdend vervoer over lange afstand	39
nr. 208/78 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Tokio-ronde	39
nr. 214/78 van de heer Howell aan de Commissie Betreft: Woningen	40
nr. 215/78 van de heer W. Müller aan de Commissie Betreft: Prijsaanduiding	41
nr. 217/78 van de heer Damseaux aan de Commissie Betreft: Werkzaamheden van de vertaaldienst op middellange en lange termijn te Luxemburg	42
nr. 228/78 van de heer Ansart aan de Commissie Betreft: Bescherming van de rechten van de mens en veiligheidsenquêtes	44
nr. 234/78 van de heer Verhaegen aan de Commissie Betreft: Fabrieksprijs van suiker	44
nr. 238/78 van de heer Jahn aan de Commissie Betreft: Structuurwijzigingen	46
Nr. 241/78 van de heer Lagorce aan de Commissie Betreft: Invoer van kleding uit Hongarije	46

Inhoud (vervolg)

nr. 252/78 van de heer Guerlin aan de Commissie Betreft: Verbod van de verkoop van kippen „met inhoud” in 1981	47
nr. 256/78 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Discriminerende accijnzen	48
nr. 264/78 van de heer Guerlin aan de Commissie Betreft: Ambtenaren die worden bezoldigd met gebruikmaking van bijzondere kredieten	49
nr. 265/78 van de heer Guerlin aan de Raad Betreft: Ambtenaren die worden bezoldigd met gebruikmaking van bijzondere kredieten	49
nr. 266/78 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Bescherming van de koopkracht van grensarbeiders	50
nr. 267/78 van de heer Dondelinger aan de Raad Betreft: Instandhouding van de koopkracht van grensarbeiders	50
nr. 275/78 van de heer Carpentier aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de zee door olie voor de kust van Bretagne	51
nr. 281/78 van de heer Albers aan de bijeenkomst van de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Statens van de Gemeenschap in het kader van de politieke samen- werking bijeen Betreft: Invoer en verwerking van huiden van jonge zadelrobber	51
nr. 284/78 van de heer Dondelinger aan de Raad Betreft: Afsluiting van het actieprogramma van de Gemeenschap voor gehandicapten	52
nr. 286/78 van de heer Vandewiele aan de Commissie Betreft: Bescherming van de Euro-Afrikaanse trekvogels	53
nr. 289/78 van de heer Notenboom aan de Commissie Betreft: Middelen van het Europese Fonds voor regionale ontwikkeling ten behoeve van het KMB	53
nr. 304/78 van de heer Cousté aan de Commissie Betreft: Verkoopverbod voor „verhandelbaar” pluimvee	54
nr. 308/78 van de heer Dankert aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Statens van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Coördinatie van de houding van de ambassadeurs van de Lid-Statens van de Europese Gemeen- schap in Argentinië t.o.v. de wereldkampioenschappen voetbal 1978	55
nr. 310/78 van de heer Seefeld aan de Raad Betreft: Nieuw Kanaaltunnel-project	55
nr. 312/78 van de heer Broeksz aan de Raad Betreft: Griekse wet inzake principiële dienstweigeraars	56
nr. 325/78 van de heer Spénale aan de Commissie Betreft: Project voor industriële investeringen in het gebied Albi-Fonlabour	57
nr. 326/78 van de heer Radoux aan de Commissie Betreft: Beginselen nrs. VI en VII van de Slotakte van de Conferentie van Helsinki	57

Inhoud (vervolg)

nr. 330/78 van de heer Dondelinger aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de politieke samenwerking bijeem Betreft: Slotakte van Helsinki en bescherming van de mensenrechten in de USSR	58
nr. 338/78 van de heer Berkhouwer aan de Raad Betreft: Europese Culturele Stichting	59
nr. 368/78 van de heer Dondelinger aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de Commissie en de nationale parlementen	60
nr. 445/78 van de heer Lagorce aan de Commissie Betreft: Politieonderzoek bij ondertekening van een verzoekschrift	60

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 291/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1977)

Betreft: Aansprakelijkheid voor produkten met gebreken

Op 9 september 1976 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake aansprakelijkheid voor produkten met gebreken ⁽¹⁾.

Hoofddoel van dit voorstel is het aansprakelijk stellen van elke producent in geval van schade, waarbij het voldoende is dat zijn produkt een gebrek vertoont („strikte” aansprakelijkheid) en het niet meer nodig is dat er zijnerzijds sprake is van schuld of nalatigheid. Dit voorstel betekent stellig een zeer belangrijke stap vooruit bij de bescherming van de consument. Dit neemt niet weg dat van de zijde van de producenten een aantal volstrekt gegronde bezwaren is ingebracht tegen dit voorstel, met name wegens de onzekerheid die zal ontstaan indien het in zijn huidige vorm zou worden aanvaard.

Om tegemoet te komen aan deze bezwaren zou ik het op prijs stellen indien de Commissie de volgende punten van haar oorspronkelijk voorstel zou willen verduidelijken of toelichten, waarbij het vanzelf spreekt dat hierdoor niet zou worden geprejudiceerd op later door de Commissie in haar voorstel aan te brengen wijzigingen, noch a fortiori op de interpretatie van de bevoegde rechterlijke instanties.

Artikel 7 van het Commissievoorstel beperkt de aansprakelijkheid van de producent tot 25 miljoen Europese rekeneenheden (ERE) „voor alle gevallen van dood of lichamelijk letsel, veroorzaakt door hetzelfde gebrek in gelijkaardige produkten”. Deze beperking geeft aanleiding tot de volgende vragen:

1. Is de Commissie van mening dat, wanneer een zelfde producent gelijkaardige artikelen met gebreken in

verschillende bedrijven in één of meer Lid-Staten der Europese Gemeenschappen voortbrengt, deze producent aansprakelijk is tot 25 miljoen ERE voor het geheel van zijn communautaire produktie, dan wel tot evenveel maal 25 miljoen ERE als het aantal bedrijven dat hij in de Gemeenschap bezit? Worden in het tweede geval alleen die bedrijven in aanmerking genomen welke een juridische entiteit vormen dan wel elke bedrijfseenheid?

2. Is er volgens de Commissie sprake van één enkele gemeenschappelijke beperking van de aansprakelijkheid tot 25 miljoen ERE voor alle producenten (en daarmee gelijkgestelde personen) die uit hoofde van de toekomstige richtlijn aansprakelijk zijn voor de voortbrenging van een artikel met gebreken of voor de verwerving daarvan in een ander produkt (halffabrikaten of afgewerkte produkten) ⁽²⁾? Of moet deze beperking daarentegen worden geacht evenveel maal te gelden als er bovenbedoelde personen bij zijn betrokken?
3. Kan de Commissie mededelen welk criterium zij aanlegt voor het begrip „gelijkaardige” produkten, waarvan immers de eenmalige toepassing van de beperking tot 25 miljoen ERE afhangt, alsmede al was het maar in het algemeen, aangeven wanneer gezien de aard, het belang, het aantal enz. van de verschillen tussen produkten aanleiding bestaat om deze als niet-gelijkaardig of niet-gelijksoortig te bestempelen? Moeten verschillen die niet relevant zijn voor het „gelijkaardige” karakter van de produkten en/of in geen enkel verband staan met de aan deze produkten klevende gebreken leiden tot een herhaalde toepassing van voornoemde beperking?

⁽¹⁾ PB nr. C 241 van 14. 10. 1976, blz. 9.

⁽²⁾ Zie in dit verband de toelichting op de Conventie van de Raad van Europa inzake de aansprakelijkheid voor produkten bij lichamelijke schade of overlijden (punt 54, 3e alinea (in fine)).

Antwoord*(11 oktober 1977)*

1. Het antwoord op de vraag hangt af van de interpretatie van het begrip „producent”. Naar aanleiding daarvan zijn de omstandigheden van het bijzondere geval bepalend. Indien de door het geachte Parlementslid vermelde bedrijven rechtspersoonlijkheid bezitten, zullen zij elk worden beschouwd als producent; indien zulks niet het geval is, betreft het één enkele producent in een Lid-Staat in de zin van de richtlijn.
2. De Commissie onderschrijft het tweede gedeelte van het alternatief van het geachte Parlementslid.
3. De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat sub 24, 3e alinea, van de toelichting bij het voorstel voor een richtlijn de woorden „letsel veroorzaakt door hetzelfde gebrek in gelijkaardige produkten”, gebruikt voor de definitie van de serie-schade, worden uitgelegd in die zin dat „het gevallen betreft waarin precies hetzelfde gebrek zich bij verscheidene produkten van hetzelfde type voordoet, waardoor aan een groot aantal consumenten schade wordt berokkend”. In hoeverre deze criteria op een bijzonder geval van toepassing zijn zal afhangen van de concrete omstandigheden van het speciale geval.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 497/77

van de heer Albers

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(8 augustus 1977)**Betreft: Verlies aan arbeidsplaatsen door liberaal handelsbeleid*

1. Waarop berust de stelling dat door de invoer van goedkope textiel in de afgelopen vier jaar een half miljoen arbeidsplaatsen verloren zijn gegaan, zoals blijkt uit medegedeeld door EG-onderhandelaar Tran van Thin tijdens de onderhandelingen over een nieuwe textielovereenkomst in Genève?
2. Wat was de negatieve invloed op de werkgelegenheid door de passieve loonveredeling?
3. Hoeveel arbeidsplaatsen zijn verloren gegaan door verplaatsing van textielbedrijven naar landen met relatief lage lonen?
4. Kan de Commissie ook mededelen, wat de gevolgen voor de werkgelegenheid zijn geweest door de invoer van goedkope metaalprodukten, zoals ritssluitingen en kogellagers?

Antwoord*(18 juli 1978)*

1. De verklaringen van de EEG-onderhandelaar in Genève berusten op de statistische gegevens over de werkgelegenheid die door het Bureau voor de Statistiek van de Gemeenschap worden berekend. Uit die gegevens blijkt dat het personeelsbestand in de textiel- en de kledingsector zich van 1972 tot 1976 als volgt heeft ontwikkeld:

	Textiel	Kleding	Totaal (1 000)
1972	1 961	1 375	3 336
1973	1 913	1 353	3 266
1974	1 831	1 278	3 109
1975	1 691	1 215	2 906
1976	1 647	1 225	2 872

Dat is een vermindering met 464 000 arbeidsplaatsen in 4 jaar.

Hoewel het verlies aan arbeidsplaatsen deels is toe te schrijven aan de toename van de produktiviteit in beide bedrijfstakken, is de invloed van de import hiervoor toch van doorslaggevend belang.

Bovendien stagneert de finale vraag, hetgeen de problemen nog kan verergeren. Het tekort op de EG-handelsbalans voor textiel en kleding bedroeg in 1976 570 000 ton, hetgeen de genoemde moeilijkheden weerspiegelt.

2. Passieve loonveredeling heeft niet noodzakelijk een negatieve invloed op de werkgelegenheid. Zulks hangt in zeer ruime mate af van de voorwaarden waarop dat soort transacties door de Lid-Staten wordt toegestaan.

Passieve loonveredeling kan er immers toe leiden dat bepaalde bedrijven hun werkzaamheden kunnen voortzetten, zodat de werkgelegenheid wordt behouden of op het niveau van individuele firma's zelfs groter wordt, wanneer de passieve loonveredeling een noodzakelijke aanvulling

vormt van de produktie binnen de Gemeenschap. Er bestaan voor het ogenblik geen geharmoniseerde EEG-voorstellen ter zake. De Commissie overweegt binnenkort aan de Raad nauwkeurige voorstellen toe te zenden.

3. De verplaatsing van bedrijven naar landen met relatief lage lonen heeft onbetwistbaar gevolgen gehad voor de textielindustrie en de kledingindustrie.

Het is niet mogelijk te zeggen hoeveel arbeidsplaatsen er door dergelijke verplaatsingen precies verloren zijn gegaan.

4. In de sector kogellagers is het aantal werknemers van 1974 tot 1976, de periode waarin de invoer uit Japan het hoogst was, gedaald van 82 500 tot 77 500, dat is met ongeveer 6%.

In de sector ritssluitingen waren steeds betrekkelijk weinig arbeidskrachten tewerkgesteld (tussen 10 000 en 15 000).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 695/77

van de heer Cifarelli

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1977)

Betreft: Schade voor de ijzer- en staalfabriek van Taranto

Is het de Commissie bekend dat kleine groepen werknemers de ingangen van de vijfde hoogoven van het ijzer- en staalbedrijf Italsider in Taranto hebben bezet, ten einde te voorkomen dat zij naar een andere fabriek worden overgeplaatst krachtens een daartoe in overleg met de vakbonden opgesteld plan dat door de bevoegde Italiaanse autoriteiten is goedgekeurd?

Zoals bekend, zijn de talrijke onderbrekingen die zich met korte tussenpozen voordoen en in sommige gevallen onvoorbereid zijn, schadelijk voor een hoogovenbedrijf en

kunnen zij rampzalige gevolgen hebben die tot de ineenstorting van het bedrijf kunnen leiden.

Welke initiatieven denkt de Commissie in overleg met de Italiaanse Regering te nemen, gezien het feit dat de vijfde hoogoven een van de modernste in zijn soort is – deze heeft een capaciteit van 15 gietingen per dag, hetgeen overeenkomt met 8 500 à 10 000 ton, en verzorgt de helft van de gietijzerproduktie van de staalfabriek van Taranto –, ten einde de industriële produktie van de Gemeenschap (die reeds voor tientallen miljarden schade heeft geleden), alsmede de arbeidsplaatsen van een groot aantal werknemers te beschermen?

Antwoord*(10 april 1978)*

De Commissie beschikt niet over materiële middelen die haar in staat zouden stellen de productie te beschermen op de door het geachte Parlementslid gesuggereerde wijze.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 851/77 ⁽¹⁾

van de heer Yeats

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 december 1977)

Betreft: Aantal douane-ambtenaren

1. Kan de Commissie mededeling doen over het aantal douane-ambtenaren dat in dienst was van elk van de zes Lid-Statens in 1958 en over het aantal van deze ambtenaren volgens de meest recente gegevens?
2. Kan de Commissie de overeenkomstige cijfers mededelen voor de drie nieuwe Lid-Statens op 1 januari 1973 en volgens de meest recente gegevens?

⁽¹⁾ Reeds op 22 december 1977 is een eerste antwoord op deze vraag gegeven (PB nr. C 42 van 20. 2. 1978, blz. 46).

Aanvullend antwoord*(10 april 1978)*

Ter aanvulling van haar antwoord van 22 december 1977 kan de Commissie thans aan het geachte Parlementslid het resultaat van haar onderzoek mededelen.

Het aantal douane-ambtenaren bedroeg in de Lid-Statens van de oorspronkelijke Gemeenschap respectievelijk in 1958 en in 1977:

Jaar	Bondsrepubliek Duitsland	België	Frankrijk	Italië	Luxemburg	Nederland	Totaal
1958	35 141 (excl. Saarland)	6 402	18 099	4 036 (*)	525	5 234	69 437
1. 7. 1977	29 859	7 491	20 012	4 870 (*)	486	5 204	67 922

(*) De ambtenaren van de Guardia di Finanza niet inbegrepen.

Het aantal douane-ambtenaren bedroeg in de nieuwe Lid-Statens respectievelijk op 1 januari 1973 en op 1 juli 1977:

Jaar	Denemarken	Ierland	Verenigd Koninkrijk	Totaal
1. 1. 1973	5 012	1 615	22 643	28 471
1. 7. 1977	4 786	1 840	28 977	34 630

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 993/77

van de heer Petersen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 januari 1978)

Betreft: Betrekkingen tussen de EG en de Noordse landen die geen deel hiervan uitmaken

Welke vorderingen heeft de Commissie gemaakt met de opstelling van haar verslag over de uitbreiding van de betrekkingen tussen de EG en de Noordse landen?

Ik verwijs in dit verband naar de door het Europese Parlement op 5 juli 1977 aangenomen resolutie-Maigaard ⁽¹⁾, waarin onder meer wordt verklaard:

„2. verzoekt de Commissie vóór het eind van dit jaar een algemeen verslag op te stellen over mogelijke inhoud en vormen van een meer uitgebreide samenwerking tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen en bovengenoemde Noordse landen (Zweden, Noorwegen, IJsland en Finland, GP);

3. verzoekt de Commissie zo spoedig mogelijk een antwoord te formuleren op de verklaring van de top-

⁽¹⁾ PB nr. C 183 van 1. 8. 1977, blz. 29-31.

conferentie van de EVA (waarvan vier leden, dus de meerderheid, Noordse landen zijn) die op 13 mei 1977 te Wenen plaatsvond en passende concrete voorstellen in te dienen bij de Raad.”.

Voorts herinner ik aan hetgeen de heer Haferkamp, vice-voorzitter van de Commissie, dezelfde dag in het Parlement heeft verklaard:

„Tijdens het debat is de Commissie verscheidene malen verzocht een samenvattend verslag over deze vraagstukken in te dienen. Ik kan U hierbij zeggen dat wij dit natuurlijk zullen doen. Wij zullen het echter niet bij dit verslag laten, maar op grond van onze overtuiging dat de samenwerking versterkt moet worden, samen met U verslagen en concrete voorstellen, mogelijkheden voor politieke toenaderingen en oplossingen voor datgene wat vanavond besproken is, uitwerken.”. ⁽²⁾

⁽²⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 219, juli 1977, blz. 125.

Antwoord

(17 juli 1978)

De interventie van de Commissie waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst slaat op alle betrekkingen tussen de Gemeenschap en de EVA-landen, waarin de Noordse landen – waarvan bij de bespreking van het verslag van de heer Maigaard in het bijzonder sprake was – een belangrijke rol spelen.

De Commissie heeft onlangs een mededeling aan de Raad gezonden betreffende de ontwikkeling van de betrekkingen tussen de EEG en de EVA-landen ⁽¹⁾.

De Commissie stelt voor dat de Raad:

1. in de sfeer van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en de EVA-landen zijn instelling betuigt met de

⁽¹⁾ De Commissie zendt rechtstreeks een exemplaar van dit document aan het geachte Parlementslid.

wenselijkheid de draagwijdte van de technische werking van de overeenkomsten op alle gebieden waar dit nodig is te verbeteren en uit te breiden,

2. de beginselen en de methoden van samenwerking buiten de gebieden die onder de vrijhandelsovereenkomsten vallen goedkeurt, in het wederzijdse belang van de partijen bij de overeenkomsten.

De Commissie is van mening dat de samenwerking tussen de Gemeenschap en de Noordse landen een informeel en pragmatisch karakter moet dragen, mede in de geest van de verklaring van de EVA-landen op hun conferentie te Wenen, waarbij elk probleem per land naar waarde wordt beoordeeld en in het bijzonder de kansen op daadwerkelijke vooruitgang ten aanzien van de betrekkingen tussen de EEG en de Noordse landen worden onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1096/77

van de heer Cifarelli

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 januari 1978)

Betreft: Commercialisatiestelsel voor eieren in Italië

Is de Commissie op de hoogte van het commercialisatiestelsel voor eieren in Italië en met name van de bijzondere toepassing van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2772/75 ⁽¹⁾ betreffende de etiketten (artikelen 17 en 26)?

Is de Commissie van mening dat het doen drukken van de etiketten bij de staatsdrukkerij (Poligrafico dello Stato) om deze vervolgens tegen hogere prijzen dan de kosten ervan te verkopen aan de pakstations verenigbaar is met de geest en de letter van de betreffende communautaire verordening?

⁽¹⁾ PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 56.

Is de Commissie niet van mening dat door een dergelijke aan de staat te betalen prijs de Italiaanse producenten niet worden gediscrimineerd ten opzichte van hun collega's uit de overige Lid-Statens?

Is het vereiste van een officieel merk van een Lid-Staat volgens de Commissie wel in overeenstemming met de algemene beginselen van de Gemeenschap ter bevordering van het vrije verkeer van goederen?

Is de Commissie voornemens de nodige initiatieven te nemen om de eerbiediging van de communautaire wetgeving te waarborgen?

Antwoord

(25 juli 1978)

1. De Commissie is ervan op de hoogte hoe Verordening (EEG) nr. 2772/75 betreffende bepaalde handelsnormen voor eieren, en met name de daarin gegeven voorschriften inzake etikettering en banderollen, in Italië wordt toegepast.

2. Een Italiaanse rechterlijke instantie heeft op grond van artikel 177 van het EEG-Verdrag bij het Hof van Justitie een verzoek ingediend om een prejudiciële beslissing in dit verband.

De Commissie zal in de loop van de procedure haar opmerkingen terzake indienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1098/77

van de heer Guerlin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 januari 1978)

Betreft: Communautair onderzoekbeleid en consumentenbescherming (voeding)

1. De Commissie heeft een voorstel aan de Raad gedaan voor een onderzoekprogramma over de fysische eigenschappen van levensmiddelen. Kan zij aangeven of zij daarbij ook denkt aan onderzoeken die niet zijn afgestemd op het belang van de industrie maar meer rechtstreeks zijn gericht op het belang van de verbruikers, bij voorbeeld op de volgende gebieden:

- gevolgen voor de gezondheid van vezels in levensmiddelen;
- voedingsfactoren bij ziekten (met name hart- en vaatziekten);

— ontstaan of toevoeging van schadelijke stoffen in het kader van conserveringsprocédés (bij voorbeeld: bestraling, roking);

— gevolgen voor de gezondheid van residuen van bestrijdingsmiddelen;

— relatie tussen gezondheidstoestand en voedingsgewoonten aan de hand van een steekproefsgewijs onderzoek van de bevolking?

2. Is de Commissie bereid een internationaal symposium te organiseren over voedingsproblemen, naar het voorbeeld van de door haar georganiseerde symposia op het gebied van het milieu?

Antwoord

(10 juli 1978)

1. Het onderzoekprogramma inzake de fysische eigenschappen van levensmiddelen na be- of verwerking, dat door de Commissie werd voorgesteld en nu door de Raad is goedgekeurd, past onder de Europese samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk en technisch onderzoek (COST) en is een samenwerkingsactie die gericht is op een betere coördinatie van bestaande onderzoekwerkzaamheden in de Lid-Staten en in de aan COST deelnemende staten, op de gebieden waarop het programma betrekking heeft.

Het oorspronkelijke voorstel werd in 1974 gedaan door de Zweedse delegatie bij COST. Het werd onderverdeeld in twee delen, waarvan het eerste het project is waarnaar het geachte Parlementslid verwijst. Het tweede project zal betrekking hebben op de kwaliteit en de voedingswaarde van levensmiddelen na be- of verwerking. Doel van het project is consumenten en be- en verwerkers van levensmiddelen informatie te verschaffen waarmee het mogelijk zal zijn kwaliteit en voedingswaarde van levensmiddelen die na be- of verwerking worden gekookt en gegeten te vergelijken met levensmiddelen die worden gekookt en gegeten zonder eerst be- of verwerkt te zijn. In dit project is dus specifiek voorzien in de coördinatie van onderzoek met betrekking tot aangelegenheden in verband met de voeding.

De Commissie geeft zich rekenschap van het belang van de voeding en van de noodzaak tot opvoeding van de consument, in het bijzonder de jongere generatie. Met het potentieel aan arbeidskrachten en middelen waarover de Commissie thans beschikt, beschouwt zij het programma van de samenwerkingsactie die thans wordt ondernomen als een eerste noodzakelijke stap op het gebied van het voedselonderzoek en de voeding.

Hoewel zij erkent dat er een grote hoeveelheid onderzoekwerk moet worden geleverd dat ook de onderwerpen zou kunnen omvatten die door het geachte Parlementslid zijn voorgesteld, is de Commissie voor het ogenblik niet voornemens specifieke voorstellen voor dergelijk, door de Gemeenschap gefinancierd onderzoek te doen.

2. Rekening houdende met het belang van een evenwichtig dieet en een juiste voeding beschouwt de Commissie een programma voor de opvoeding en voorlichting van de consument als essentieel en als een aanvulling op haar programma voor de harmonisatie van wetgevingen inzake levensmiddelen en de controle op de samenstelling daarvan. De Commissie zou zeker kunnen overwegen op een latere datum een symposium te houden zoals door het geachte Parlementslid wordt voorgesteld. Zij kan op basis van de haar thans ten dienste staande middelen, niet zeggen wanneer het mogelijk zal zijn dit te doen.

Wat op het belang van de verbruiker gerichte onderzoek-acties betreft waarnaar het geachte Parlementslid ver-

wijst, heeft de Commissie reeds de volgende acties ondernomen:

- a) Te Lyon werd in december 1977 een eerste vergadering van deskundigen gehouden, gezamenlijk door de Commissie en de WGO georganiseerd om de analysemethodes voor de bepaling van vezels in levensmiddelen te bespreken. De epidemiologische studies over het verband tussen voeding en ziekten, die in het kader van het programma voor medisch onderzoek zullen worden uitgevoerd, moeten immers worden voorafgegaan door analytische werkzaamheden.
- b) In het kader van het onderzoekprogramma inzake het milieu loopt in vijf Lid-Staten een epidemiologische enquête m.b.t. het verband tussen de kwaliteit van het water (en niet van de voeding in het algemeen) en de frequentie van hart- en vaatziekten. Tot deze enquête werd in hoofdzaak besloten op basis van de conclusies m.b.t. de onderzoekbehoeften van het door de Commissie in mei 1975 georganiseerde colloquium: „hardheid van water en volksgezondheid”;
- c) In het kader van het programma milieu-onderzoek worden tevens onderzoekingen uitgevoerd over de microverontreinigingen, met inbegrip van bepaalde producten die ten gevolge van conserveringsprocédés in levensmiddelen ontstaan (b.v. benzopyreen, nitrosaminen).
- d) Aan de pesticiden werden reeds enkele onderzoekcontracten gewijd en er lopen nog contracten m.b.t. dit onderwerp. In een goed afgebakende zone is in het bijzonder het effect nagegaan van pesticiden via de voedselketen en thans bestudeert men hun effecten op het zenuwstelsel van zoogdieren en hun metabolisme en toxiciteit bij weekdieren.

Voorts heeft de Commissie onlangs een wetenschappelijk Comité voor pesticiden opgericht, dat zal bestaan uit hooggekwalificeerde wetenschappers op de gebieden van de toxicologie, de ecotoxicologie, de chemie en de toegepaste biologie. De taak van dit Comité, dat een raadgevende rol heeft, bestaat erin de Commissie onpartijdige adviezen te verstrekken, onder meer, met betrekking tot wetenschappelijke en technische aangelegenheden in verband met de residuen van pesticiden op den in levensmiddelen en diervoerders.

- e) In het kader van de onder sub b) vermelde enquête bestudeert men in twee in Italië gelegen zones bij geselecteerde groepen van de bevolking het verband tussen de gezondheidstoestand en de kwaliteit van het water enerzijds en het gehalte aan zware metalen van levensmiddelen anderzijds.

In hun geheel bieden deze acties evenwel niet de voordelen van één onderzoekprogramma dat gericht is op de voeding en alle problemen die daaruit voortvloeien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1122/77

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 februari 1978)

Betreft: Wederverkoop door de Sovjetunie van een op de gemeenschappelijke markt gekochte partij boter

Een artikel in het Franse weekblad „l'Express” van 28 november – 4 december 1977 is aanleiding geweest tot een schriftelijke vraag aan de Belgische Regering (schriftelijke vraag nr. 21 van de heer E. Vansteenkiste van 15 december 1977, in het Bulletin van vragen en antwoorden van de Kamer van 3 januari 1978). Het artikel is getiteld: „Winst voor de Sovjetunie – de Sovjetunie heeft onlangs aan Italië, met winst, een partij boter verkocht, die de Gemeenschap haar goedkoop had verkocht tegen een prijs ver beneden die welke in de landen van de gemeenschappelijke markt geldt.”

Kan de Commissie antwoord geven op de volgende vragen:

1. Heeft zij de juistheid van deze geruchten nagegaan?
2. Welke maatregelen zijn eventueel genomen om een herhaling van dergelijke handelstransacties te voorkomen?
3. Is er, alvorens de boter goedkoop aan een land werd verkocht dat niet tot de Gemeenschap behoort, nagegaan wat in de Gemeenschap zelf de behoeften aan boter zijn en in hoeverre deze uit financieel oogpunt gedekt kunnen worden?

Antwoord

(25 juli 1978)

1. De geruchten waarvan sprake in het artikel waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, waren de Commissie reeds lang voor zij in de pers verschenen, bekend.

De Commissie heeft haar mening over deze zaak reeds medegedeeld in het antwoord dat zij op 16 november 1977 heeft gegeven op mondelinge vraag nr. H-291/77 van Lord Bruce of Donington ⁽¹⁾. Ook heeft de Commissie aanvullende gegevens verstrekt in de vergaderingen van de Commissie voor de begrotingen en van de Subcommissie „Controle op de uitvoering van de begrotingen van de Gemeenschappen”.

2. Op zichzelf zou op bovenbedoelde transacties niets zijn aan te merken indien de invoerformaliteiten normaal waren vervuld, d.w.z. indien de bij invoer van produkten uit derde landen verschuldigde heffingen naar behoren zouden zijn opgelegd. Heffingen hebben namelijk ook, via het optrekken van de invoerprijs tot het communautaire prijspeil ten doel te voorkomen dat produkten, die eventueel met toekenning van restituties, naar derde landen zijn uitgevoerd, vervolgens weer in de Gemeenschap worden ingevoerd.

Een dergelijke transactie is pas dan winstgevend, indien zij gepaard gaat met een fraude bij de invoer die resulteert in niet-betaling van de heffing. De Commissie hoeft dan ook geen specifieke maatregelen terzake te nemen en moet vertrouwen op de waakzaamheid van de douanediens van de Lid-Staten bij het opsporen van onregelmatige transacties.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 223 (november 1977), blz. 148.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1197/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 februari 1978)

Betreft: Reglementering van de reclame voor alcoholische dranken in Frankrijk

In haar antwoord op de schriftelijke vragen nrs. 123/76 ⁽¹⁾ en 860/76 ⁽²⁾, betreffende het discriminatoire

— karakter van de Franse reglementering van de reclame voor alcoholische dranken, heeft de Commissie gesteld:

— dat zij van mening is dat deze wetgeving een maatregel van gelijke werking kan vormen als een kwantitatieve beperking welke krachtens artikel 30 van het Verdrag is verboden;

⁽¹⁾ PB nr. C 203 van 30. 8. 1976, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 84 van 4. 4. 1977, blz. 25.

- dat zij de Franse Regering heeft uitgenodigd haar opmerkingen kenbaar te maken;
- dat zij naar aanleiding van het antwoord jegens Frankrijk de procedure volgens artikel 169 van het EEG-Verdrag heeft ingeleid.

Kan de Commissie mededelen of zij reeds een met redenen omkleed advies aan de Franse Regering heeft uitgebracht?

Acht de Commissie het niet wenselijk de aandacht van de Franse Regering op dit punt te vestigen, aangezien het algehele verbod van reclame voor een produkt een juridisch probleem schept (want dit is strijdig met het Verdrag), alsook een economisch probleem (want dit verbod belemmert het handelsverkeer met de andere landen van de Gemeenschap)?

Antwoord

(10 april 1978)

Op 26 januari 1978 heeft de Commissie de Franse Regering, overeenkomstig het bepaalde in artikel 169 van het EEG-Verdrag, een met redenen omkleed advies doen toekomen waarin deze regering wordt verzocht de nodige maatregelen te treffen de reglementering van de reclame voor alcoholische dranken verenigbaar te maken met artikel 30 van het Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1205/77

van de heer Petersen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 februari 1978)

Betreft: Gebruik van het Deens in de Europese Gemeenschappen

Wat denkt de Commissie te doen om gevolg te geven aan de onlangs gedane uitspraak van de heer Tugendhat, lid van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, dat „mensen wier taal niet zo is verspreid als sommige andere talen, hetzelfde recht hebben om zich in hun taal uit te drukken en in die taal te lezen wat er gepubliceerd wordt” (1)?

(1) Handelingen van het Europees Parlement van 17. 1. 1978, blz. 64.

Antwoord

(12 juli 1978)

De Commissie tracht ervoor te zorgen dat van alle hiervoor in aanmerking komende documenten zeer snel goede vertalingen in alle talen beschikbaar komen en dat er, waar zulks nodig is, vertolking uit en in alle talen plaatsvindt.

Hiertoe houdt de Commissie de sterkte van haar vertaal- en tolkendiensten voortdurend in het oog zodat zij zo goed mogelijk aan de desbetreffende vraag kan blijven voldoen en zo nodig de begrotingsautoriteit meer posten kan vragen. Het spreekt vanzelf dat zij ook de kwaliteit van haar diensten moet handhaven. Voor sommige talen heeft de Commissie in samenwerking met de overheid van de desbetreffende Lid-Staten speciale opleidingsprogramma's opgesteld.

Hiermede wordt getracht het aantal reeds in dienst zijnde ambtenaren die in deze talen kunnen werken te vergroten en meer aanbod van vakbekwame kandidaten te krijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1207/77

van de heer Petersen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 februari 1978)

Betreft: Gebruik van het Deens in de Commissie

Kan de Commissie mededelen hoeveel posten van tolken en vertalers nog moeten worden gecreëerd om aan de uit het Verdrag voortvloeiende regels betreffende het taalgebruik te voldoen, alsmede welke gedetailleerde plannen er bestaan om het benodigde personeel aan te werven?

Antwoord

(12 juli 1978)

De posten voor de groep voor de talendienst (LA) waarom de Commissie in het kader van de begroting vraagt, zijn bestemd ter opvang van de natuurlijke groei van de werkzaamheden van de Commissie zelf en van de Instellingen die van haar tolkdienst gebruik maken.

Wat de vertalers betreft zijn er in het algemeen geen aanwervingsproblemen. Tussen de afdelingen voor vertalingen op korte termijn bestaat er dan ook een bevredigend evenwicht. Voor sommige talen zijn er nog steeds moeilijkheden bij de secties voor vertalingen op middellange termijn en lange termijn, maar de Commissie zet haar pogingen voort om nieuwe krachten aan te trekken.

Wat de tolken betreft is het door het ontbreken van voldoende voor bepaalde talen vakbekwame kandidaten moeilijk het evenwicht te handhaven. De Commissie tracht hierin verbetering te brengen door het organiseren van opleidingscursussen. Daardoor is het de laatste maanden mogelijk geweest het aantal Deense tolken te doen stijgen. Voor de wijze van aanwerving van vertalers en tolken zij het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 743/77 van mevrouw Ewing ⁽¹⁾.

(¹) PB nr. C 42 van 20. 2. 1978, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1231/77

van de heer Dankert

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 februari 1978)

Betreft: Betrekkingen EEG-Afrika

1. Is het waar dat de president van Frankrijk tijdens zijn bezoek aan Ivoorkust heeft aangekondigd dat hij de eerstvolgende bijeenkomst van de Europese Raad voorstellen zal doen met betrekking tot de oprichting van een „fonds spécial de promotion de l'Afrique” en het sluiten van een Europees-Afrikaans solidariteitspact?

2. Wat is de volledige betekenis van bovenbedoelde aankondiging?

3. Wat is het oordeel van de Commissie over bovenbedoelde voorstellen mede in het licht van de mogelijke politieke repercussie ervan op de niet-Afrikaanse deelname in de Overeenkomst van Lomé?

Antwoord*(17 juli 1978)*

1. Wat het officiële bezoek van de president van de Franse Republiek aan Ivoorkust van 11 tot en met 15 januari 1978 betreft, wordt de geachte Afgevaardigde verwezen naar het op 15 januari naar aanleiding van dit bezoek gepubliceerde slotcommuniqué en met name naar de volgende passages: „ . . . president Valéry Giscard d'Estaing heeft president Houphouët-Boigny in kennis gesteld van het gunstige standpunt van de president van de Verenigde Staten ten aanzien van het voornemen tot oprichting van een „fonds exceptionnel de promotion de l'Afrique . . .”. Beide staatshoofden zijn overeengekomen om met de betrokken staatshoofden contact op te nemen, ten einde de procedure die tot het sluiten van het Europees-Afrikaans solidariteitspact moet leiden op gang te brengen. De ministers van Buitenlandse Zaken van beide landen plegen overleg om te komen tot concrete voorstellen die aan hun Europese en Afrikaanse ambtenoten zullen worden voorgelegd . . .”.
2. De Commissie beschikt niet over inlichtingen dienaangaande.
3. Het ligt niet op de weg van de Commissie een standpunt in te nemen over het initiatief van een regering van een Lid-Staat, indien dit initiatief niet op een of andere wijze verband houdt met de activiteiten van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1241/77van de heer **Calewaert**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 februari 1978)

Betreft: Bescherming van het cultureel erfgoed

Meent de Commissie dat zij op het stuk van monumentenbescherming, in het kader van de huidige verdragen, initiatieven kan nemen?

Europa is op architecturaal en artistiek gebied uitzonderlijk rijk.

Welke stappen kunnen aangewend worden om ons cultureel erfgoed, in de breedste betekenis van dit woord, te beschermen?

Antwoord*(10 april 1978)*

1. In aansluiting op de wens, welke het Europese Parlement zelf in zijn resolutie van 13 mei 1974 ⁽¹⁾ heeft geformuleerd, heeft de Commissie sedert 1976 reeds twee initiatieven genomen op het stuk van monumentenbescherming.

Deze initiatieven worden beschreven in de mededeling over de communautaire actie op cultureel terrein ⁽²⁾, welke door de Commissie op 22 november 1977 aan de Raad werd toegezonden en welke aan het Parlement ter fine van advies is voorgelegd:

⁽¹⁾ PB nr. C 62 van 30. 5. 1974, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 34 van 10. 2. 1978, blz. 2.

— toekenning van „Gemeenschapsbeurzen”, waardoor architecten, ingenieurs, urbanisten en ambachtlieden in staat worden gesteld in drie centra voor opleiding en specialisatie op hoog niveau cursussen in restauratie-arbeid te volgen;

— de financiering van een voorlichtingscampagne om in alle landen van de Gemeenschap meer bekendheid te geven aan de mogelijkheden van „stralingsconservering” zoals die in de praktijk worden gebracht in het Centrum voor nucleair onderzoek in Grenoble, met het doel aldus te bevorderen dat meer van deze techniek gebruik gemaakt zal gaan worden.

Van 1976 tot 1978 werd in totaal een bedrag van 176 700 rekeneenheden uitgetrokken voor „Gemeenschapsbeurzen” en voor de voorlichtingscampagne over de stralingsconservering.

Daarnaast wordt in het tweede actieprogramma inzake het milieu gesteld dat op twee terreinen een communautaire actie van nut zou kunnen zijn, te weten de uitwisseling van informatie over nieuwe conserverings- en restau-

ratietechnieken en de coördinatie en bevordering van programma's tot opleiding van het personeel hiervoor.

2. Wat betreft de bescherming van het openbaar kunstbezit in de ruimste zin van het woord heeft de Commissie in de reeds genoemde mededeling aangegeven welke activiteiten zij wil ontwikkelen om diefstal van kunstvoorwerpen en archeologische vondsten tegen te gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1252/77

van de heer Schyns

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 februari 1978)

Betreft: Uitkeringen van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In het document PE 51.942 ⁽¹⁾ staat dat van de laatste tranche van het budget 1975–1977 aan België een bedrag van 0,31 miljoen RE wordt toegewezen. Het totale bedrag voor België op de begroting 1977 komt daarmee op 8,62 miljoen RE.

Kan de Commissie de betrokken projecten met name noemen, alsmede de doelstelling ervan, het bedrag van de door de Gemeenschap verleende steun en het bedrag dat België heeft bijgedragen voor elk van deze projecten?

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie voor regionaal beleid, ruimtelijke ordening en vervoer.

Antwoord

(10 april 1978)

De door het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling in 1977 voor investeringsprojecten in België toegekende bijstand bedraagt in het totaal 8,62 miljoen RE verdeeld als volgt:

- 3,87 miljoen RE voor 26 infrastructuurprojecten in Vlaanderen;
- 4,75 miljoen RE voor 16 infrastructuurprojecten en 5 projecten ten behoeve van de industrie in Wallonië.

De overige door het geachte Palesmentslid gevraagde gegevens heeft de Commissie verstrekt in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1195/77 ⁽¹⁾ over de bijstand van het Fonds die in 1975 en in 1976 aan België werd toegekend.

⁽¹⁾ PB nr. C 107 van 8. 5. 1978, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1306/77

van de heer Schyns

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 februari 1978)

Betreft: Kankerverwekkende stoffen in cosmetische produkten

Aangezien de Commissie geen nauwkeurig antwoord heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 69/77 ⁽¹⁾ van mevrouw Kruchow betreffende het toelaten van kankerverwekkende stoffen in cosmetische produkten, wordt zij thans verzocht om nadere inlichtingen hieromtrent.

1. Kan zij de nog vóór de publikatie van Richtlijn nr. 76/768/EEG, betreffende cosmetische produkten ⁽²⁾, in het dagblad „La Cité” (3 en 4 juli 1976) verschenen berichten bevestigen dat chloroform die in tandpasta is toegestaan kankerverwekkend is?
2. Is het juist dat er in technologisch opzicht geen enkele behoefte aan deze chloroform bestaat? Kan de Com-

⁽¹⁾ PB nr. C 191 van 10. 8. 1977, blz. 33.

⁽²⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 169.

missie nader aangeven wat de nagestreefde technologische uitwerking(en) van deze stof is of zijn?

3. Waarom moet de aanwezigheid van deze stof niet op het etiket worden vermeld?
4. Heeft zij kennis genomen van verschillende werken (Studies van Ames aan de universiteit van Berkeley, Britse studie van Searle, Harnden, Venitt en Gyde) waarin bepaalde samenstellende stoffen die verwerkt zijn in haarkleurmiddelen als schadelijk voor de gezondheid worden aangemerkt? Volgens Ames veroorzaken 89% van de geteste kleurstoffen mutaties en zijn zij vermoedelijk kankerverwekkend.
5. Is zij niet van mening dat de richtlijn „kosmetica” serieus moet worden verbeterd, gezien het feit dat hij niet voldoende rekening houdt met de belangen van de consument?

Antwoord

(17 juli 1978)

1. Tot nog toe bestaat er geen enkel bewijs dat chloroform bij de mens kanker kan verwekken. In dit verband bestaat er geen enkel bewijs dat chloroform die aan tandpasta is toegevoegd kankerverwekkend is. Deze stof heeft vooral een hepatotoxisch karakter. De vraag zal op de agenda komen van het wetenschappelijk Comité voor cosmetologie dat op 19 december 1977 door de Commissie is opgericht.

2. Chloroform wordt gebruikt om aan tandpasta een zekere smaak te geven. In het kader van de herziening van bijlage IV, zoals bedoeld is in artikel 5 van de richtlijn, zal worden onderzocht in hoeverre er hieraan in technologisch opzicht behoefte bestaat.

3. De deskundigen die bij de uitwerking van deze richtlijn zijn geraadpleegd hebben het niet nodig geacht dat de aanwezigheid van chloroform op het etiket wordt vermeld.

4. Ja. De test van Ames is echter slechts een oriëntatietest, die moet worden bevestigd door proeven op dieren op lange termijn. Dit punt zal ook op de agenda komen van de werkzaamheden van het wetenschappelijk Comité voor cosmetologie.

5. De richtlijn „kosmetica” moet worden aangevuld zoals overigens is aangegeven in de voorlaatste beschouwing en in de artikelen 5, 8 en 11. Dergelijke werkzaamheden zijn in uitvoering. Om haar in deze taak bij te staan, heeft de Commissie het Comité dat genoemd is in punt 1, opgericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1316/77

van de heer Notenboom

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 maart 1978)

Betreft: Maatregelen welke beogen een einde te maken aan de misbruiken welke voortvloeien uit de verkoop van landbouwprodukten aan boord van schepen

Met Verordening (EEG) nr. 3023/77 van 20 december 1977 ⁽¹⁾ heeft de Raad bepaalde maatregelen getroffen

⁽¹⁾ PB nr. L 358 van 31. 12. 1977, blz. 2.

welke ten doel hebben een einde te maken aan de misbruiken, welke voortvloeien uit de verkoop van landbouwprodukten aan boord van schepen. De bepalingen van deze verordening wijken wezenlijk af van die welke zijn vervat in het voorstel van de Commissie (COM(77) def.) terzake waarvan het Europese Parlement een gunstig oordeel had uitgesproken ⁽¹⁾. Dit voorstel beoogde inderdaad volledige en onmiddellijke afschaffing van alle praktijken welke de verkoop toelaten aan boord van rondvaartschepen, van landbouwgoederen en verwerkte landbouwgoederen, welke niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 9, lid 2, van het Verdrag van Rome, voor zover deze goederen bestemd zijn om opnieuw op het grondgebied van de Gemeenschap te worden ingevoerd. Verordening (EEG) nr. 3023/77 geeft daarentegen aan iedere Lid-Staat de mogelijkheid en zulks voor onbeperkte tijd, om vrijstelling van douanerechten en landbouwheffingen toe te staan voor bepaalde hoeveelheden landbouwprodukten welke worden verkocht of gedistribueerd aan boord van deze schepen en welke zich op deze schepen in een der volgende situaties bevinden:

- goederen waarvoor teruggaaf bij uitvoer is verleend ter zake van het aan boord brengen van schepen;
- goederen welke niet voldoen aan de voorwaarden, voorzien in artikel 9, lid 2, van het Verdrag.

1. Kan de Raad uitzetten op grond van welke redenen hij in strijd met de regel een verordening heeft aangenomen welke fundamenteel afwijkt van het voorstel dat hem door de Commissie was voorgelegd, zonder tevoren opnieuw het Europese Parlement te raadplegen en zulks op een gebied dat een directe uitwerking heeft op de eigen middelen van de begroting der Gemeenschappen?
2. Welke rechtvaardiging van politieke, economische en juridische aard kan de Raad aanvoeren ter ondersteuning van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3023/77, welke onder andere tot gevolg hebben:

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 1. 3. 1977, blz. 3.

- a) dat daardoor wordt toegestaan dat op het grondgebied van de Gemeenschap landbouwgoederen, waarvoor teruggaaf bij uitvoer werd verleend, worden geconsumeerd door particuliere personen die in geen enkel opzicht aanspraak kunnen maken op een extraterritoriale status;
- b) dat door het aan elke Lid-Staat over te laten al dan niet tot het toestaan van de vrijstelling te besluiten, de eenheid van het gemeenschappelijk douanetarief en van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek ernstig wordt geschaad;
- c) dat aldus ten laste van de gemeenschappelijke begroting, een voorkeursbehandeling wordt geschapen ten voordele van bepaalde ingezetenen van de Gemeenschap en zulks uitsluitend uit hoofde van het feit dat zij in een bepaald gedeelte van het grondgebied van de Gemeenschap wonen;
- d) dat daardoor de concurrentievoorwaarden worden verstoord tussen handelaren in havensteden die hun bedrijf op de wal uitoefenen en degenen die zulks doen aan boord van deze drijvende markten?

3. Kan de Raad kenbaar maken of hij een voorafgaand onderzoek heeft ingesteld naar de financiële gevolgen van de verordening welke hij zeer onlangs heeft aangenomen, in het bijzonder voor het geval dat alle Lid-Staten zouden besluiten gebruik te maken van de mogelijkheid die hen in artikel 1 van deze verordening wordt geboden? Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, kan hij dan de resultaten van dit onderzoek mededelen?
4. Meent de Raad niet dat de gevolgen van Verordening (EEG) nr. 3023/77, zoals die onder punt 2 zijn opgesomd, volkomen onverenigbaar zijn met de beginselen van het gemeenschapsrecht? Acht hij geen dwingende noodzaak aanwezig de onmiddellijke afschaffing ervan te bewerkstelligen?

Antwoord

(19 juli 1978)

1. De Raad heeft Verordening (EEG) nr. 3023/77 aangenomen op basis van het gewijzigde voorstel dat de Commissie op 5 augustus 1977 overeenkomstig artikel 149, tweede alinea, van het Verdrag heeft ingediend; ofschoon dit gewijzigde voorstel de werkingssfeer van het oorspronkelijke voorstel beperkte tot de produkten van bijlage II van het Verdrag, deed het in geen enkel opzicht af aan de doelstelling van dat oorspronkelijke voorstel, namelijk een einde te maken aan misbruik bij de verkoop van landbouwprodukten aan boord van schepen. De bij Verordening (EEG) nr. 3023/77 ingestelde rechtsregel

behelst dat „voortaan” (dat wil zeggen met ingang van 1 februari 1978, datum van inwerkingtreding van de verordening) de bedoelde produkten alleen mogen worden binnengebracht „na betaling van de verschuldigde invoerrechten”.

De Raad heeft echter een beperkte afwijking van deze regel vastgesteld, in die zin dat in artikel 1 produkten en de „zeer beperkte hoeveelheden” zijn vastgesteld waarvoor de Lid-Staten vrijstelling van „invoerrechten” in de zin van artikel 2 kunnen toekennen.

Bij de aanneming van deze verordening heeft de Raad voorts toegezegd dat hij vóór 31 december 1979 die bepalingen opnieuw zal bezien in het licht van de opgedane ervaring. De vastgestelde afwijking is dus niet noodzakelijkerwijs van onbeperkte duur.

2. De Raad is van oordeel dat hij, gezien de nagestreefde doelstelling om misbruiken te voorkomen, met zijn Verordening (EEG) nr. 3023/77 de politieke, economische en juridische aspecten van deze problematiek in aanmerking heeft genomen en zich bijgevolg op beperkte schaal en niet definitief heeft beijverd om:

- rekening te houden met de weerslag van deze maatregelen op de economische bedrijvigheid en de werkgelegenheid in bepaalde gebieden van de Gemeenschap welke aan derde landen grenzen en met deze landen in dezelfde bedrijfssectoren moeten concurreren;
- schadelijke economische gevolgen, zowel voor de produkten van de Gemeenschap als voor de uit derde landen ingevoerde en in de Gemeenschap in het vrije verkeer gebrachte produkten te voorkomen, evenals elke concurrentievervalsing tussen handelaren en discriminatie tussen consumenten van de Gemeenschap, met name voor landbouwprodukten waaraan er in de Gemeenschap een overschot is;

— gelijke concurrentievoorwaarden te scheppen voor landbouwprodukten van de Gemeenschap en diezelfde produkten uit derde landen welke aan boord van schepen worden verkocht;

— de begrotingsbelangen van de Gemeenschap veilig te stellen door de toekenning van de bij de verordening toegestane vrijdom te beperken tot zeer geringe hoeveelheden en tot bepaalde produkten; het gebruik maken van deze vrijdom door de Lid-Staten is overigens facultatief.

3. Daar de Commissie in de toelichting bij haar verordening voorstel had gezegd dat de verordening geen financiële gevolgen had voor de begroting van de Gemeenschap, heeft de Raad bij het nemen van zijn besluit de financiële aspecten van de aangenomen maatregelen in aanmerking genomen.

4. Gelet op het antwoord op de punten 1 tot en met 3 is de Raad van oordeel dat Verordening (EEG) nr. 3023/77 in overeenstemming is met de fundamentele beginselen van het communautaire recht en in het bijzonder de verdienste heeft „de juridische situatie” inzake vrijdom van invoerrechten te „verduidelijken”.

In ieder geval wordt met de in het geding zijnde verordening niet vooruitgelopen op toekomstige communautaire bepalingen ter zake.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1323/77

van de heer Radoux

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 maart 1978)

Betreft: Gelijke kansen op werkgelegenheid voor beroepsmusici

1. In hoeverre waarborgt artikel 48 van het EEG-Verdrag gelijke kansen op werkgelegenheid voor beroepsmusici uit een Lid-Staat die in een andere Lid-Staat werk zoeken?

2. Welke beperkingen zouden een Belgische beroepsmusicus met een Belgische opleiding en leerbevoegdheid kunnen beletten:

- a) privé-lessen te geven in een andere Lid-Staat;
- b) onderwijs te geven op een muziekschool in een andere Lid-Staat;
- c) als solist in het openbaar op te treden;

d) als lid van een ensemble of een orkest in het openbaar op te treden?

3. Indien dergelijke beperkingen voortvloeien uit het ontbreken van een onderlinge erkenning van vakbekwaamheid, is de Commissie dan bereid in het kader van artikel 57 van het EEG-Verdrag passende voorstellen te doen?

4. Indien dergelijke beperkingen het gevolg zijn van het beleid en de handelwijze van de vakbonden, is de Commissie dan bereid met de betrokken vakbonden, alsmede met het industriële comité van de Europese Confederatie van Vakverenigingen overleg te plegen, ten einde te bewerkstelligen dat deze beperkingen worden opgeheven of althans tot een minimum teruggebracht?

Antwoord*(17 juli 1978)*

1. Krachtens artikel 48 van het EEG-Verdrag en het afgeleid communautair recht heeft iedere onderdaan van een Lid-Staat als loontrekkende het recht op toegang tot werkzaamheden voor beroepsmusici en de uitoefening daarvan in een andere Lid-Staat overeenkomstig de voorschriften inzake de tewerkstelling van beroepsmusici die onderdaan zijn van die Lid-Staat.

2. De in de Lid-Staten, hetzij uit wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, hetzij uit clausules in collectieve of individuele overeenkomsten voortvloeiende beperkingen op de toegang van vreemdelingen tot deze werkzaamheden, zijn rechtens niet geldig ten opzichte van de in loondienst werkende beroepsmusici die onderdaan zijn van andere Lid-Staten; uitzondering hierop zou eventueel de voorwaarde van een erkend diploma kunnen zijn, hoewel deze voorwaarde tot een verkapte discriminatie zou kunnen leiden.

Wat verder de toegang tot deze werkzaamheden betreft, en met name tot het lesgeven op een muziekschool van de overheid is de Commissie van mening dat de in artikel 48, lid 4, van het EEG-Verdrag genoemde uitzondering op het vrij verkeer van werknemers voor betrekkingen in overheidsdienst slechts mag worden toegepast voor zover de

betrokken activiteit een functie is die met enig gezag gepaard gaat.

Niet in loondienst werkende beroepsmusici die onderdaan zijn van een andere Lid-Staat van de Gemeenschap kunnen zich krachtens de artikelen 52 en 59 van het EEG-Verdrag op dezelfde rechten beroepen als de onderdanen van de Lid-Staat waar zij verblijven.

3. Ten aanzien van de toegang tot niet in loondienst te verrichten werkzaamheden voor beroepsmusici en de uitoefening daarvan bestaan er in de Lid-Staten van de Gemeenschap slechts weinig voorschriften. De Commissie is dan ook niet voornemens om in de nabije toekomst voorstellen voor richtlijnen krachtens artikel 57 van het Verdrag op te stellen inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, of voor de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot deze werkzaamheden en de uitoefening daarvan.

4. In het kader van haar bevoegdheden ziet de Commissie er voortdurend op toe dat het communautair recht wordt gerespecteerd, en zij beschouwt overleg met de betrokken beroepskringen onmisbaar bij het zoeken naar oplossingen voor eventuele problemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 22/78van de heer **Dondelinger**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(16 maart 1978)**Betreft:* Belastingvrijstelling aan de grenzen

Wanneer zal de Raad ertoe besluiten zijn goedkeuring te hechten aan het voorstel voor een richtlijn ⁽¹⁾ dat de Commissie op 31 december 1976 bij hem heeft ingediend met het doel het bedrag van de intracommunautaire belastingvrijstelling op 200 ERE te brengen? Over dit voorstel voor een richtlijn hebben het Economisch en Sociaal Comité en het Europese Parlement immers reeds gunstig advies uitgebracht?

Waarom talmt de Raad met het treffen van deze maatregel die alle burgers van Europa betreft en die door de inflatie ruimschoots kan worden verantwoord en een uiterst gunstige psychologische uitwerking zou hebben op de publieke opinie die het hartgrondig beu is aan de grenzen voor enkele sigaretten en een paar flessen wijn pietepouterig te worden gecontroleerd?

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 8. 2. 1977, blz. 5.

Antwoord*(19 juli 1978)*

Bij de bestudering door de Raadsinstanties van het voorstel waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst, heeft zich enige vertraging voorgedaan, vooral vanwege het feit dat deze instanties hun

werkzaamheden op fiscaal gebied met voorrang hebben moeten concentreren op de problemen in verband met de verordening houdende toepassing voor de eigen middelen uit de B' I W van het besluit van 21 april 1970 ⁽¹⁾ betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de Lid-Staten door eigen middelen van de Gemeenschappen.

Aangezien deze problemen inmiddels zijn opgelost, werd de behandeling van het betrokken voorstel begin juli hervat.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 19.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 23/78

van de heer Klinker

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 maart 1978)

Betreft: Intracommunautair handelsverkeer en nitraatgehalte van zuivelprodukten

Kan de Commissie mededelen:

1. of het haar bekend is dat voor de invoer van melkpoeder in Italië nog steeds een maximumnitraatgehalte geldt en of zij meent dat deze beperking op de invoer wetenschappelijk voldoende gefundeerd is en te verenigen valt met het gemeenschapsrecht?
2. Wat zij tot nu toe heeft ondernomen en wat zij voornemens is te doen om de hieruit voortvloeiende invoerbeperkingen snel uit de weg te ruimen;
3. of zij voorts is ingelicht over het voornemen van de Italiaanse Regering om voor de invoer van kaas eveneens een maximumnitraatgehalte vast te leggen en welke maatregelen zij daartegen denkt te nemen?

Antwoord

(20 juli 1978)

1. Ja.

Volgens artikel 5 van Richtlijn 74/63/EEG van de Raad van 17 december 1973 tot vaststelling van maximumgehalten aan ongewenste stoffen en produkten in diervoeders ⁽¹⁾ kunnen de Lid-Staten het gehalte aan een stof die niet onder de communautaire regeling valt voorlopig beperken, indien zij vinden dat deze stof gevaar oplevert voor de gezondheid van mens of dier.

2. Zodra de Commissie kennis had gekregen van de Italiaanse maatregel, heeft zij deze voorgelegd aan het Permanent Comité voor veevoerders ten einde antwoord te krijgen op de vraag of de vaststelling van maximummissie evenwel alvorens enig besluit te nemen, tevens het oogpunt van de bescherming van de gezondheid van mens of dier verantwoord is. Gezien de tegenstrijdigheid van de beschikbare wetenschappelijke gegevens heeft de Commissie evenwel alvorens enig besluit te nemen, tevens het advies ingewonnen van het wetenschappelijk Comité voor de diervoeding, dat op 24 december 1976 door haar is ingesteld ⁽²⁾. Dit Comité heeft op de uitkomst van aan de gang zijnde proeven moeten wachten om een definitief advies te kunnen uitbrengen. Op grond van dat advies en

na gunstig advies van het Permanent Comité voor veevoerders heeft de Commissie een beschikking gegeven waarin Italië wordt verzocht de genomen maatregel in te trekken ⁽³⁾.

3. De communautaire voorschriften betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake conserveermiddelen die mogen worden gebruikt in voor menselijke voeding bestemde waren (Richtlijn 64/54/EEG) ⁽⁴⁾ beletten de Lid-Staten niet te bepalen aan welke levensmiddelen de in de bijlage bij de richtlijn vermelde conserveermiddelen – waaronder nitraat – mogen worden toegevoegd en op welke wijze dit dient te geschieden.

Hierbij dienen de Lid-Staten de algemene verdragsregels betreffende het vrije verkeer van goederen in acht te nemen. Derhalve zal de Commissie elke nationale regeling die voorziet in een maximumnitraatgehalte voor bepaalde levensmiddelen toetsen aan de artikelen 30 tot en met 36 van het EEG-Verdrag, waarin maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve invoerbeperkingen in de intracommunautaire handel worden verboden.

⁽¹⁾ PB nr. L 38 van 11. 2. 1974, blz. 31.

⁽²⁾ PB nr. L 279 van 9. 10. 1976, blz. 35.

⁽³⁾ PB nr. L 159 van 17. 6. 1978, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB nr. 12 van 27. 1. 1964, blz. 161/64.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 66/78

van de heer Jahm

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 april 1978)

Betreft: Vermijding van dubbele belastingheffing op van de Gemeenschap ontvangen inkomsten in derde landen die met de Europese Gemeenschap een vrijhandelsovereenkomst hebben gesloten

Overeenkomstig artikel 13 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen worden onder de voorwaarden en volgens de procedure welke door de Raad op voorstel van de Commissie worden vastgesteld de ambtenaren en overige personeelsleden van de Gemeenschappen onderworpen aan een belasting ten bate van de Gemeenschappen op de door hun betaalde salarissen, lonen en emolumenten. Genoemde personen zijn vrijgesteld van nationale, d. w. z. door de Lid-Staten geheven belastingen op deze door de Gemeenschappen betaalde bedragen.

De belastingwetten van de Lid-Staten bevatten dienovereenkomstig parallelle bepalingen. Deze bepalingen gelden ook voor ambtenaren met pensioen.

Kiest echter een ambtenaar met pensioen zijn woonplaats in een derde land dan worden de door de Gemeenschap betaalde en door haar reeds belaste pensioenen door het betreffende derde land nogmaals belast. In de regel bestaan er overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing tussen de betreffende derde landen enerzijds en de Lid-Staat met de laatste standplaats, respectievelijk het land van herkomst van de ambtenaar met pensioen anderzijds, doch geen overeenkomsten ter vermijding van dubbele belastingheffing tussen de Gemeenschappen derde landen zodat de betrokkene tweemaal belasting betaalt.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. Of zij het feitelijk juist acht dat de overgebleven Lid-Staten van de kleine vrijhandelszone (EVA) die alle

vrijhandelsovereenkomsten over de uitwisseling van de industrieproducten met de Gemeenschap hebben afgesloten en daaruit in het algemeen een groter voordeel behalen dan de Gemeenschap zelf, naast de belasting op pensioenen waarvan de inkomsten aan de Gemeenschap toevallen, op grond van het domiciliebeginsel en hun onbeperkte fiscale autonomie deze inkomsten andermaal volledig aan belastingheffing kunnen onderwerpen?

2. Of zij niet van mening is dat op deze manier het grondbeginsel van het vrije verkeer, hetgeen zowel in de Lid-Staten van de Gemeenschap als ook door deze derde landen op de conferenties van Helsinki en Belgrado over veiligheid en samenwerking als van vitaal belang werd aangemerkt, voor de ambtenaren van de Gemeenschap nadat zij met pensioen zijn gegaan wordt beperkt tot de Lid-Staten?

3. Of zij met het oog op deze omstandigheden bereid is zo snel mogelijk doch uiterlijk voor de vernieuwing van de diverse vrijhandelsovereenkomsten met het betrokken land dit te bewegen tot sluiting van een overeenkomst ter vermijding van dubbele belastingheffing en bij de Raad onverwijld de nodige voorbereidende stappen te doen, waarbij het recht van een dergelijk derde land als land van domicilie op volledige belastinginkomsten zodanig kan worden geregeld dat de door de Gemeenschap via vooraf trek ingehouden belastingen met dit derde land volgens een bepaalde nader overeen te komen sleutel kunnen worden verdeeld?

4. Of zij om bovengenoemde redenen en ter uitvoering van haar verplichting ambtenaren en andere personeelsleden van de Gemeenschap bij te staan eventueel ook bereid is de verlenging van een vrijhandelsovereenkomst bij het aflopen hiervan op te schorten, wanneer het betrokken derde land niet geneigd zou zijn een overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting af te sluiten en zo niet, om welke redenen?

Antwoord

(25 juli 1978)

Artikel 13 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is alleen van toepassing op de pensioenen van die gewezen ambtenaren die hun verblijfplaats in één van de negen Lid-Staten hadden.

De Commissie begrijpt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid voor de gewezen ambtenaren die zich buiten de Gemeenschap hebben gevestigd. Het lijkt echter moeilijk om voor der-

gelijke gevallen oplossingen te vinden in het kader van de akkoorden tot vermindering van dubbele belastingheffing, aangezien deze overeenkomsten steeds gebaseerd zijn op het beginsel van wederkerigheid, hetgeen uiteraard tussen een derde land en de Instellingen van de Gemeenschap als zodanig niet kan spelen. Verder lijkt het aantal betrokken gevallen gering te zijn en lijkt het probleem ook niet van dezelfde orde als de overeenkomsten die de Gemeenschap met bepaalde derde landen, met name de EVA-landen, heeft gesloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 86/78 ⁽¹⁾

van de heer Ryan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 april 1978)

Betreeft: Oneerlijke mededinging: subsidieregeling ter bevordering van tijdelijke werkgelegenheid in Groot-Brittannië

De Confederatie van de Ierse industrie heeft verklaard dat meer dan 3 000 arbeidsplaatsen in Ierland verloren zijn gegaan als gevolg van de oneerlijke mededinging en de verstoring van de handel die aan de subsidieregeling ter bevordering van tijdelijke werkgelegenheid in Groot-Brittannië te wijten is.

Kan de Commissie nadere bijzonderheden over alle subsidieregelingen van dien aard in de verschillende Lid-Statens verstrekken, met inbegrip van de data waarop deze subsidies van kracht zijn geworden, de voorwaarden om ervoor in aanmerking te komen en de duur van de uitkering?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om aan dergelijke subsidies een einde te maken, vooral als zij de werkloosheid van het ene gebied in de Gemeenschap naar het andere verplaatsen?

⁽¹⁾ Reeds op 20 april 1978 is een eerste antwoord op deze vraag gegeven (PB nr. C 124 van 29. 5. 1978, blz. 48).

Aanvullend antwoord

(12 juli 1978)

Ten gevolge op haar antwoord van 20 april 1978 kan de Commissie thans de resultaten van haar onderzoek bekend maken.

1. De bewering van de Confederatie van de Ierse industrie dat in Ierland meer dan 3 000 arbeidsplaatsen verloren zijn gegaan ten gevolge van de tijdelijke werkgelegenheidssubsidie in het Verenigd Koninkrijk slaat voornamelijk op de sectoren textiel, kleding en schoeisel. Vermelding verdient dat alle Lid-Statens, daaronder begrepen het Verenigd Koninkrijk, in deze sectoren werkgelegenheid hebben verloren ten gevolge van wijzigingen in de vraag en mededinging van derde landen. In dit verband kunnen de gevolgen van de tijdelijke werkgelegenheidssubsidie niet op zichzelf worden beschouwd en alle schuld niet worden geschoven op de toekenning van deze subsidie.

2. De Commissie wil het geachte Parlementslid wijzen op de antwoorden die zij reeds heeft gegeven inzake de tijdelijke werkgelegenheidssubsidie in het Verenigd Koninkrijk op schriftelijke vraag nr. 723/77 van de heer Herbert ⁽¹⁾, en op drie mondelinge vragen – twee van de heer Power ⁽²⁾ en één van de heer Bagemann ⁽³⁾ – en op de mondelinge vraag met debat van de heer Evans en anderen ⁽⁴⁾. Bij die gelegenheid heeft de heer Tugendhat een volledige uitleg gegeven ten aanzien van het standpunt der Commissie.

⁽¹⁾ PB nr. C 42 van 20. 2. 1978, blz. 29.

⁽²⁾ Mondelinge vraag nr. H-388/77 en mondelinge vraag nr. H-23/78.

⁽³⁾ Mondelinge vraag nr. H-505/77.

⁽⁴⁾ Mondelinge vraag met debat nr. 0/108/77.

De tijdelijke werkgelegenheidssubsidie in het Verenigd Koninkrijk is de enige subsidie van dit soort in de Gemeenschap volgens welke thans uitkeringen worden gedaan. Alle bijzonderheden over de toepassing van de steunregeling en de daarmee samenhangende problemen werden gegeven in de reeds genoemde antwoorden van de Commissie.

De Ierse Regering deed op 1 februari 1978 in haar begrotingsverklaring mededeling van haar voornemen tot invoering als vergeldingsmaatregel van een Employment Maintenance Scheme tegen 5 pond sterling per week voor alle werknemers in de sectoren kleding, schoeisel en een gedeelte van de textielindustrie. Over dit voorstel worden thans tussen de Commissie en de Ierse Regering besprekingen gevoerd.

3. De Commissie besloot op 15 maart 1978 geen bezwaar te maken tegen de verlenging met één jaar van de tijdelijke werkgelegenheidssubsidie in het Verenigd Koninkrijk in een zeer gewijzigde vorm.

Met ingang van 1 april 1978 zijn uitkeringen aan nieuwe gegadigden beperkt tot 12 maanden. De uitkeringen geschieden ten bedrage van 20 pond sterling per werknemer per week. Ondernemingen, die de subsidie gedurende meer dan zes maanden ontvangen, dienen reorganisatieplannen over te leggen als mo-

tivering voor de toekenning van deze subsidie. Speciale voorwaarden worden gesteld aan de sectoren textiel, kleding en schoeisel waar de steun is beperkt tot 70% van het werknemersbestand gedurende de eerste zes maanden en tot 50% voor de daaropvolgende zes maanden, indien de uitkering in laatstgenoemd geval door reorganisatieplannen is gerechtvaardigd.

Aan de Commissie moet voorafgaande kennisgeving worden gedaan van belangrijke toepassingsgevallen en tevens moet een uitvoerig driemaandelijks controleverslag worden uitgebracht zodat de Commissie toezicht kan uitoefenen op de toekenning van de subsidie en ongeoorloofde concentraties van steun kan voorkomen.

De Commissie is van oordeel dat, gelet op de door haar voorgeschreven wijzigingen, het risico van de huidige werkgelegenheidssubsidies, die een aansporing vormen tot productieoverschotten, zodanig is beperkt dat het gevaar van overbrenging van industriële problemen en werkloosheid uit een regio of Lid-Staat van de Gemeenschap naar een andere Lid-Staat zeer miniem is. De Commissie wil er voorts op wijzen dat de huidige steunregeling van het Verenigd Koninkrijk met slechts één jaar mag worden verlengd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 94/78

van de heer Howell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 april 1978)

Betreft: Vergelijking van de inkomens uit de landbouw

Kan de Commissie een op de jongste gegevens gebaseerd overzicht geven van de gemiddelde inkomens uit de landbouw in de Lid-Staten?

Antwoord

(12 juli 1978)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het verslag over het landbouwinkomen in de Gemeenschap ⁽¹⁾ dat op 17 maart 1978 aan het Europese Parlement is toegezonden, alsmede naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 135/78 van de heer Verhaegen en op zijn schriftelijke vraag nr. 1251/77.

Het geachte Parlementslid zal bovendien in het verslag over de resultaten van het informatienet inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen van de EEG ⁽²⁾ van 1977, dat op 11 november 1977 aan het Europese Parlement is toegezonden, gedetailleerde gegevens aantreffen over het niveau van de inkomens in de landbouwbedrijven die een boekhouding voeren en die verschillen naar type, omvang en geografische ligging.

⁽¹⁾ Doc. COM(78) 46 def.

⁽²⁾ Doc. COM(78) 548 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 105/78

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 april 1978)

Betreft: Comité voor de vervoerinfrastructuur

De Raad van ministers van Vervoer heeft op 20 en 21 december 1977 te Brussel een voorstel van de Commissie goedgekeurd tot invoering van een overlegprocedure en tot oprichting van een comité voor de vervoerinfrastructuur.

Aangezien Frankrijk rechtstreeks belang heeft bij deze procedure, voornamelijk wegens zijn plannen voor rivierverbindingen tussen de zeeën voor schepen met een groot laadvermogen, wordt de Commissie verzocht mee te delen op welke manier dit comité zal worden samengesteld, op welke datum het voor het eerst zal vergaderen en op welke wijze zaken aan dit comité zullen worden voorgelegd?

Kan de Commissie ook meedelen of het comité bevoegd zal zijn aan de hem voorgelegde projecten voor de infrastructuur, de kwalificatie project van „communautair belang” toe te kennen of te weigeren, en zo ja, volgens welke criteria?

Antwoord

(18 juli 1978)

Het voorstel van de Commissie waarnaar het geachte Parlementslicid verwijst, vormde het onderwerp van de beschikking van de Raad van 20 februari 1978 ⁽¹⁾.

Artikel 4 van die beschikking bepaalt dat het Comité voor de vervoersinfrastructuur is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en onder voorzitterschap staat van een vertegenwoordiger van de Commissie.

In de artikelen 3 en 5 van die beschikking is omschreven op welke wijze zaken aan dit comité worden voorgelegd.

Tijdens de eerste bijeenkomst van het Comité op 22 juni 1978 heeft een eerste gedachtenwisseling plaatsgevonden over het reglement van orde. Dit reglement zal, zodra het

⁽¹⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 16.

is goedgekeurd, misschien meer bijzonderheden verschaffen over de door het geachte Parlementslicid aan de orde gestelde punten.

Het Comité is van raadgevende aard en moet de Commissie derhalve met name bijstaan bij het overleg over projecten van communautair belang waarvan deze door de Lid-Staten in kennis is gesteld. Deze kennisgeving geschiedt met inachtneming van de in artikel 1 genoemde criteria voor de beoordeling van het communautair belang.

De Commissie herinnert eraan dat deze criteria uitsluitend ten doel hebben de voorwaarden vast te stellen voor het op gang brengen van de communautaire overlegprocedure. Het feit dat een project aan één van deze criteria voldoet betekent nog niet dat de uitvoering ervan vanuit een communautair oogpunt van essentieel of prioritair belang is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 107/78

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1978)

Betreft: Textielbedrijven in de Duitse Bondsrepubliek

Kan de Commissie aangeven of het waar is dat er in 1970 in de Duitse Bondsrepubliek ongeveer 3 600 textielbedrijven bestonden, die ten minste 500 000 werknemers in dienst hadden, en dat het aantal textielbedrijven in de Duitse Bondsrepubliek in 1977 tot 2 200 geslonken is en het aantal werknemers hierin nog slechts 325 000 bedraagt?

Is het ook juist dat de Duitse confectiebedrijven hun kwaliteitsartikelen steeds meer in het buitenland laten fabriceren, en wel voornamelijk in de landen van Oost-Europa, en dat zij vervolgens de eindprodukten wederom invoeren?

Is niet vooral dit beleid de oorzaak van de daling van het aantal tewerkgestelden in de Duitse textielindustrie en speciaal in de kledingindustrie?

Antwoord

(18 juli 1978)

1. De door het geachte Parlements lid aangehaalde gegevens zijn juist. In tabel I zijn afzonderlijk de statistieken betreffende de textielindustrie en de kledingindustrie opgenomen.

2. De Duitse kledingindustrie blijft gebruik maken van het passieve veredelingsverkeer, dat vooral met de landen van Oost-Europa tot ontwikkeling is gekomen. Uit tabel II blijkt het belang (in waarde) en de ontwikkeling van dit verkeer ten opzichte van de totale Duitse invoer van confectie-artikelen sedert 1970. Overigens is in het kader van de autonome regeling ten opzichte van de Oosteuropese landen voorzien in specifieke plafonds in het passieve veredelingsverkeer.

3. Dit beleid impliceert een zekere reallocatie van de produktiemiddelen in de Bondsrepubliek Duitsland. Het is echter moeilijk na te gaan wat daarvan op lange termijn de invloed is op de daling van het personeelsbestand in deze bedrijfstak in dat land. De Duitse overheidsinstanties stellen dat het passieve veredelingsverkeer uiteindelijk leidt tot een versterking van de industriële produktiestructuren, die zich aldus, wat het algemene concurrentievermogen betreft, beter kunnen verdedigen.

Het zou het ook mogelijk maken de werkgelegenheid te behouden in bepaalde ondernemingen van deze sector, die zich anders in moeilijkheden zouden bevinden wegens de hoge produktiekosten in de Bondsrepubliek Duitsland.

TABEL I

Personeelsbestand in de Duitse Bondsrepubliek	1970	1977	Vershil
Textielindustrie	501 456	327 959	- 173 497
Kledingindustrie	379 067	255 716	- 123 351
Aantal produktie-eenheden:			
Textielindustrie	3 615	2 218	- 1 397
Kledingindustrie	5 207	3 170	- 2 037

1970: Produktie-eenheden met meer dan 10 personen voor de kledingindustrie.

1977: Produktie-eenheden met meer dan 20 personen voor de kledingindustrie.

Bron: Bundesverband Bekleidungsindustrie e.V., Keulen.

Gesamtverband der Textilindustrie in der Bundesrepublik Deutschland - Gesamttextil e.V., Frankfurt.

TABEL II
Buitenlandse handel – kledingindustrie (1)

(× 1 000 DM)

	1970		1971		1972	
	Invoer	Uitvoer	Invoer	Uitvoer	Invoer	Uitvoer
Totaal	1 804 197	886 182	2 330 219	1 055 978	3 140 663	1 260 162
waarvan PVV	251 016	41 562	384 873	51 072	536 964	62 963
	in %		in %		in %	
PVV/TI						
PVV/TU	13,91	4,69	16,51	4,83	17,09	4,99

(1) Met inbegrip van hoeden, maar zonder breigoederen.

PVV = passief veredelingsverkeer.

TI = totale invoer.

TU = totale uitvoer.

(× 1 000 DM)

	1973		1974		1975		1976	
	Invoer	Uitvoer	Invoer	Uitvoer	Invoer	Uitvoer	Invoer	Uitvoer
Totaal	3 579 019	1 493 529	4 296 753	1 611 749	4 805 668	1 810 478	5 710 461	2 388 083
waarvan PVV	652 756	73 003	808 342	77 141	913 378	83 676	956 889	88 265
waarvan OE	259 178	19 258	326 075	22 842	363 283	24 897	404 364	26 589
waarvan J	297 640	25 616	360 389	25 344	412 272	31 985	405 045	41 711
	in %		in %		in %		in %	
PVV/TI/TU	18,23	4,88	18,81	4,78	19,00	4,62	16,75	3,69
OE/PVV	39,70	26,37	40,33	29,61	39,77	29,75	42,25	30,12
J/PVV	45,59	35,08	44,58	32,85	45,13	38,22	42,32	47,25

PVV = passief veredelingsverkeer.

TI = totale invoer.

TU = totale uitvoer.

OE = Oost-Europa.

J = Joegoslavië.

Bron: Bundesverband Bekleidungsindustrie e.V., Keulen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 115/78

van de heer Adams

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1978)

Betreft: Centraalafrikaans Keizerrijk

De Commissie heeft een onbevredigend antwoord gegeven op vraag nr. 943/77 ⁽¹⁾ betreffende opzegging van de ontwikkelingshulp uit communautaire middelen wegens zeer ernstige gevallen van schending van de mensenrechten en betreffende de houding welke zij de Lid-Staten van de Gemeenschap adviseert aan te nemen met betrekking tot de bilaterale ontwikkelingshulp aan dit land. De verplichting die de Gemeenschap als zodanig heeft om de mensenrechten in praktijk te brengen en die ook geldt voor haar beleid, een verplichting die uit het gemeenschapsrecht en laatstelijk uit de plechtige verklaring van mei 1977 van de Voorzitters der drie communautaire Instellingen voortvloeit, moet ook voor de hulpverlening in het kader van haar beleid inzake samenwerking en ontwikkeling gelden.

De Overeenkomst van Lomé schept voor de Gemeenschap geen onverbreekelijke verbintenis jegens het Centraalafrikaanse Keizerrijk. Wanneer opzegging niet in aanmerking komt, moet toepassing van de „clausula rebus sic stantibus” worden overwogen. Bij zeer ernstige gevallen van schending van de mensenrechten kan immers niet alleen het bestaan van een wettelijke verbintenis als argument

voor het verlenen van hulp uit communautaire middelen worden aangevoerd. De Gemeenschap heeft reeds in vroegere gevallen hieruit de nodige consequenties getrokken: een toekomstige toetreding vormde geen rechtvaardiging. Integendeel: zij nam stappen hoewel er een nauwe associatie bestond.

1. Acht de Commissie het mogelijk de Overeenkomst van Lomé met het Centraalafrikaanse Keizerrijk op te zeggen?
2. Zal de Commissie eventueel de „clausula rebus sic stantibus” op de bij overeenkomst geregelde betrekkingen met het Centraalafrikaanse Keizerrijk toepassen?
3. Is de Commissie van mening dat haar uit openbare middelen verleende ontwikkelingshulp aan dit land minder afhangt van de eerbiediging van de mensenrechten dan bij voorbeeld het desbetreffende beleid van de Verenigde Staten van Noord-Amerika?
4. Welke houding zal de Commissie de Lid-Staten adviseren aan te nemen met betrekking tot hun ontwikkelingshulp aan dit land, zolang daar ernstige schendingen van de mensenrechten aan de orde van de dag zijn?

⁽¹⁾ PB nr. C 74 van 28. 3. 1978, blz. 17.

Antwoord

(18 juli 1978)

Wat haar houding ten opzichte van de eerbiediging van de waardigheid en de fundamentele rechten van de mens in de betrekkingen met de ACS-Statens betreft, moge de Commissie het geachte Parlements lid verwijzen naar de voorstellen die zijn vervat in het „Memorandum van de Commissie aan de Raad” van 16 februari 1978, waarvan de inhoud het Europees Parlement ter kennis is gebracht, en naar de toespraak van de heer Cheysson in april laatstleden voor deze vergadering in antwoord op de mondelinge vraag met debat van Sir Derek Walker-Smith en de heren Stetter en Fletcher-Cooke.

De Commissie wenst er het geachte Parlements lid voorts nog op te wijzen dat de clausule „rebus sic stantibus” slechts kan worden ingeroepen indien er zich in de toestand zoals die was op het ogenblik van het sluiten van een verdrag fundamentele en onvoorziene wijzigingen voordoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 121/78van de heer **W. Müller**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 april 1978)

Betreft: Vrij van douanerechten uit derde landen ingevoerde goederen

1. Kan de Commissie mededelen voor welk bedrag in de voorbije drie jaren door diplomaten, buitenlandse strijdkrachten en andere daarmee gelijkgestelde personen goederen zonder betaling van douanerechten uit derde landen in de Gemeenschap werden ingevoerd, en wel gespecificeerd naar categorieën van goederen, bij voorbeeld alcoholica, tabakswaaren, motorvoertuigen, meubilair enz.?
2. Hoe hoog is het bedrag aan douanerechten die de Gemeenschap daardoor heeft gederfd?

Antwoord

(14 juli 1978)

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 126/78van de heer **W. Müller**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 april 1978)

Betreft: Richtlijnen inzake milieubescherming

„Op 20 maart 1978 kondigde de heer Andreas von Schoeler, parlementair staatssecretaris bij de bondsminister van Binnenlandse Zaken in Bonn een spoedige omzetting van de nog resterende vijf van de in totaal zestien richtlijnen van de EEG inzake milieubescherming in nationaal recht aan. Zo zal de eerste ten dele in aanmerking genomen richtlijn van einde 1976, betreffende maatregelen tegen luchtverontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen, door een wijziging van de beschikking inzake de toelating van motorvoertuigen tot het wegverkeer definitief in nationaal recht worden omgezet. De voorbereiding van een betreffend ontwerp is reeds afgesloten. Naar verluidt, zou ook de richtlijn van juni 1977, inzake de emissie van vervuilende stoffen uit dieselmotoren van land- en bosbouwtrekkers nog niet in nationaal recht zijn omgezet. Vermoedelijk wordt deze richtlijn in aanmerking genomen ter aanvulling van het bovengenoemde ontwerp van de rapporteur tot wijziging van de beschikking inzake de toelating van motorvoertuigen tot het wegverkeer”⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Citaat: Vereinigter Wirtschaftsdienst Bonn van 21 maart 1978.

Op grond van het bovenstaande heb ik de Bondsregering gevraagd of het waar is dat de Raad zich in vele gevallen niet aan de gestelde termijn houdt en waaraan dit te wijten is.

De Bondsregering bevestigt het feit dat de termijn vaak niet in acht wordt genomen en voert daarvoor de meest uiteenlopende redenen aan.

In verband hiermee zou ik gaarne van de Commissie antwoord ontvangen op de volgende vragen:

1. Lijkt het, gezien de bekentenis dat men zich slechts zelden aan de termijn van negen maanden houdt, niet noodzakelijk een meer realistische termijn te stellen?
2. Wat zal de Commissie ondernemen om de Raad hier toe te bewegen?
3. Zal de Commissie bereid zijn om, ingeval de Raad hardnekkig vasthoudt aan de huidige termijn, waaraan hijzelf zich meestal niet houdt, het Parlement regelmatig op de hoogte te houden van het verstrijken van de gestelde termijn van ingediende voorstellen?

Antwoord*(12 juli 1978)*

In zijn vraag brengt het geachte Parlementslid twee typen van termijnen ter sprake:

- de termijn die verloopt tussen het ogenblik waarop een richtlijn door de Raad wordt goedgekeurd en dat waarop deze wordt opgenomen in de nationale wetgevingen, kan variëren van negen tot vierentwintig maanden al naar gelang van het onderwerp van de richtlijn;
- de termijn die verloopt tussen het moment waarop een voorstel door de Commissie bij de Raad wordt ingediend en dat waarop dit door de Raad wordt goedgekeurd. Te oordelen naar de door het geachte Parlementslid gestelde vragen, betreft het hier het tweede type van termijn.

1 en 2. Voor wat betreft het milieu, heeft de Raad er zich toe verbonden, binnen een termijn van negen maanden een beslissing te nemen over de voorstellen van de Commissie.

Deze termijn wordt, zoals het geachte Parlementslid opmerkt, om uiteenlopende redenen niet in acht genomen.

De Commissie acht het echter niet noodzakelijk de Raad te verzoeken een „meer realistische termijn” in acht te nemen, aangezien het enerzijds niet uitgesloten is dat bepaalde voorstellen binnen een kortere termijn worden goedgekeurd en anderzijds de vaststelling van een langere termijn niet noodzakelijkerwijze zou leiden tot een daadwerkelijke verbetering van het besluitvormingsproces van de Raad.

Dit neemt echter niet weg dat de Commissie voortdurend bij de Raad en de Lid-Staten aandringt op bespoediging van de bespreking van haar voorstellen.

3. De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat zij twee keer per jaar een overzicht publiceert ten behoeve van het Europese Parlement van de voorstellen waarover het Europese Parlement advies heeft uitgebracht en die in behandeling zijn bij de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 136/78

van de heer Verhaegen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 april 1978)

Betreft: Handelsverkeer in varkens

De Commissie wordt verzocht de volgende vragen te beantwoorden:

1. Op 18 maart 1978 heeft de Franse Regering de invoer van varkens uit de Benelux-landen verboden en dit verbod heeft zij op 21 maart 1978 weer ingetrokken.

Kan de Commissie mij mededelen waarom deze maatregel werd getroffen, en of dit gebeurde in overleg met de Commissie en in overeenstemming met de vigerende regelingen ter zake?

2. Welke weerslag heeft de opschorting van deze invoer gehad op de markten in de Benelux-landen?
3. Kan de Commissie voor 1977 en per trimester mededelen wat de omvang is geweest van de invoer van varkens (varkensvlees) uit derde landen en welk deel daarvan uit landen met staatshandel afkomstig was?

Welke sluisprijzen waren van toepassing in 1977 en wat was de opbrengst van de invoerheffingen?

Antwoord

(17 juli 1978)

1. De Franse Regering heeft verklaard dat zij de invoer van varkensvlees uit de Benelux-landen heeft geschorst omdat gevallen van varkenspest in België waren geconstateerd. Deze maatregel is getroffen zonder voorafgaande goedkeuring van de Commissie, die de Franse Regering op 20 maart per telexbericht heeft medegedeeld dat de gegevens over de situatie in België volstrekt bevredigend waren en dat de verbodsmaatregelen derhalve moesten worden ingetrokken.

2. Aangezien het invoerverbod inging op een zaterdag (18 maart) en het verbod werd ingetrokken op een dinsdag (21 maart), is het werkelijke effect van deze schorsing van de invoer voor de markten van de Benelux-landen uiteraard beperkt geweest.

3. De door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens zijn in de volgende tabellen opgenomen.

3a: Invoer in de EEG van levende varkens (geslacht gewicht) en van vers varkensvlees

($\times 1000$ kg)

1977	Landen met staatshandel	Andere derde landen	Derde landen totaal
1e kwartaal	8 596	2 082	10 678
2e kwartaal	9 567	5 104	14 671
3e kwartaal	31 096	12 181	43 277
4e kwartaal	25 773	7 064	32 837
Totaal	75 032	26 431	101 463

3b: Sluisprijzen en heffingen in 1977 in de sector varkensvlees

Tijdvak:

Produkt en nummer van het gemeenschappelijk douanetarief	1. 11. 1976 tot 31. 1. 1977		1. 2. 1977 tot 30. 4. 1977		1. 5. 1977 tot 31. 7. 1977		1. 8. 1977 tot 30. 10. 1977	
	Sluisprijs RE/100 kg	Heffing RE/100 kg	Sluisprijs RE/100 kg	Heffing RE/100 kg	Sluisprijs RE/100 kg	Heffing RE/100 kg	Sluisprijs RE/100 kg	Heffing RE/100 kg
Levende varkens 01.03 A II b)	70,47	16,85	65,77	19,47	62,65	21,61	61,47	24,87
Geslachte varkens 02.01 A III a) 1	91,64	21,91	85,52	25,32	81,47	28,10	79,93	32,34
Ham 02.01 A III a) 2	142,04	33,97	132,56	39,25	126,29	43,56	123,89	50,12
Schouders 02.01 A III a) 3	111,80	26,74	104,34	30,89	99,40	34,28	97,51	39,45
Karbonadestremg met halskarbonade 02.01 A III a) 4	148,46	35,50	138,55	41,02	131,99	45,53	129,48	52,39
Buik 01.02 A III a) 5	79,73	19,07	74,41	22,03	70,88	24,45	69,54	28,13
Ander vlees, uitgebeend 01.02 A III a) 6 aa)	148,46	35,50	138,55	41,02	131,99	45,53	129,48	52,39

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 144/78
van de heer Kofoed
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1978)

Betreft: Ontvangsten van de EEG uit invoerheffingen op landbouwprodukten

De invoer van landbouwprodukten uit derde landen in de EEG is onderworpen aan gemeenschappelijke invoerheffingen (douanerechten, enz.).

In dit verband gelieve de Commissie van de Europese Gemeenschappen op de volgende vragen te antwoorden:

1. Kan de Commissie een overzicht geven van de bedragen die de EEG de laatste drie jaar aan invoerheffingen op de verschillende landbouwprodukten heeft ontvangen, bij voorbeeld boter, kaas, rundvlees, varkensvlees, pluimvee en eieren, tarwe, gerst, maïs, rijst en suiker?
2. Kan de Commissie tevens gegevens verstrekken over de verdeling van de invoerheffingen op genoemde produkten over de verschillende Lid-Staten?

Antwoord
(12 juli 1978)

Op de invoer van landbouwprodukten worden over het algemeen de in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid vastgestelde landbouwheffingen toegepast.

Voor sommige produkten kunnen eveneens douanerechten gelden, maar deze gevallen zijn zeer schaars.

Krachtens artikel 2 van het besluit van 21 april 1970 zijn de inkomsten uit deze heffingen en douanerechten eigen middelen van de Gemeenschappen ⁽¹⁾.

Aangezien de gegevens inzake de inkomsten uit douanerechten worden medegedeeld in de vorm van één totaal bedrag per Lid-Staat, beschikt de Commissie niet over afzonderlijke gegevens betreffende de inkomsten uit de douanerechten op landbouwprodukten.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970.

De landbouwheffingen evenwel werden door sommige Lid-Staten gespecificeerd naar sector. Wegens de uit de administratieve structuren voortvloeiende centralisatie van de gegevens, is dit in andere Lid-Staten niet mogelijk.

De onderstaande tabellen geven een overzicht van de inkomsten uit landbouwheffingen, gedifferentieerd naar een aantal hoofdprodukten en naar Lid-Staat. Met betrekking tot de Lid-Staten waarvoor de medegedeelde gegevens niet nader zijn gespecificeerd, kunnen de volgende inlichtingen worden gegeven:

In Italië vertegenwoordigt de graansektor 75 à 85 % van de landbouwheffingen. In de periode 1975, 1976 en 1977 maakten de in Frankrijk geïnde landbouwheffingen gemiddeld slechts 6 % uit van de totale inkomsten uit landbouwheffingen in de Gemeenschap.

Totaalbedrag van de landbouwheffingen voor de voornaamste produkten

1975

(in miljoenen ERE ⁽¹⁾)

	B	DK	D	F	IRL	I	L	NL	VK
Tarwe	11,42	ND	2,5	ND	0,28	ND	ND	} 114,8	0,06
Gerst	4,46	ND	1,67	ND	—	ND	ND		0,36
Maïs	15,17	ND	20,53	ND	0,14	ND	ND		0,92
Rijst	ND	ND	0,89	ND	ND	ND	ND		1,04
Suiker	6,15	ND	0,07	ND	—	ND	ND	7,2	0,5
Rundvlees	1,06	ND	13,50	ND	—	ND	ND	2,30	3,30
Varkensvlees	3,45	ND	10,53	ND	0,01	ND	ND	0,95	—
Slachtpluimvee/eieren	ND	ND	10,34	ND	0,01	ND	ND	0,25	2,16
Zuivelprodukten	ND	ND	3,51	ND	0,19	ND	ND	1,21	49,88
Totaal	56,23	3,31	67,69	46,71	1,66	126,9	0,075	127,43	75,88

1976

(in miljoenen ERE ⁽¹⁾)

	B	DK	D	F	IRL	I	L	NL	VK
Tarwe	12,57	0,73	4,69	ND	0,56	ND	—	40,94	11,74
Gerst	12,91	4,14	11,43	ND	0,15	ND	—	4,09	—
Maïs	53,30	1,48	81,37	ND	0,82	ND	0,01	184,66	3,13
Rijst	5,83	ND	4,58	ND	ND	ND	—	ND	3,11
Suiker	6,49	4,12	0,14	ND	0,03	ND	—	4,45	0,75
Rundvlees	4,18	0,07	40,31	ND	—	ND	—	3,89	1,91
Varkensvlees	1,81	0,04	12,15	ND	0,07	ND	—	1,35	2,38
Slachtpluimvee/eieren	5,98	0,94	13,17	ND	0,08	ND	—	0,54	0,71
Zuivelprodukten	7,69	1,09	4,94	ND	0,64	ND	0,07	2,74	39,48
Totaal	140,46	14,12	191,37	70,9	3,92	216,91	0,12	310,17	74,55

⁽¹⁾ Gemiddelde koers van de ERE op jaarbasis.

ND = gegevens onbekend.

Totaalbedrag van de landbouwheffingen voor de voornaamste produkten bij invoer in 1977

(in miljoenen ERE ⁽¹⁾)

	B	DK	D	F	IRL	I	L	NL	VK
Tarwe	11,68	1,24	6,57	50,84	ND	ND	ND	392,3	78,17
Gerst	19,53	9,32	21,71		ND	ND	ND		1,22
Maïs	159,86	2,23	148,54		ND	ND	ND		81,38
Rijst	1,15	—	ND	ND	ND	ND	ND	11,06	9,48
Suiker	—	ND	0,4	ND	ND	ND	ND	0,03	ND
Rundvlees	4,15	0,31	44,52	ND	ND	ND	ND	6,22	3,52
Varkensvlees	1,53	0,03	13,55	11,59	ND	ND	ND	1,19	3,52
Slachtpluimvee/eieren	0,23	0,60	14,99	1,43	ND	ND	ND	0,46	42,83
Zuivelprodukten	2,92	1,09	5,55	1,25	ND	ND	ND	3,39	2,60
Totaal	248,84	24,63	292,52	103,46	13,1	426,46	0,127	416,02	236,96

⁽¹⁾ Gemiddelde koers van de ERE op jaarbasis.

ND = gegevens onbekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 146/78

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1978)

Betreft: Concurrentievermogen van de chemische industrie

Zijn de communautaire autoriteiten voornemens op het gebied van de chemische industrie tussenbeide te komen, opdat deze aan de spits van de vooruitgang staande sector zijn concurrentievermogen tegenover de Amerikaanse produkten, de produkten uit de landen van Oost-Europa en de onlangs op de Europese markt verschenen produkten uit de Arabische landen kan behouden?

Welke concrete oplossingen worden overwogen?

Antwoord

(25 juli 1978)

De Commissie deelt de mening van de chemische industrie van de Gemeenschap dat het grotere concurrentievermogen van de Amerikaanse petrochemische industrie thans en ook in de nabije toekomst bepalend is voor de economische flexibiliteit van de Europese chemische industrie.

De chemische industrie tracht met medewerking van de Commissie een kwantitatieve inhoud te geven aan deze problematiek door middel van een vergelijkende studie van het Amerikaanse en Europese concurrentievermogen ten einde middelen te vinden om aan de aan Europese zijde ondervonden nadelen het hoofd te kunnen bieden.

Voorts bereidt de Commissie voor de produkten van de Oosteuropese landen met een centraal geleide economie een studie voor ter kwantificering van de invloed van de toenemende druk van de invoer uit deze landen, met name met betrekking tot de compensatiecontracten.

De invloed van de ontwikkeling van de nieuwe Arabische

produktie op de markten van de Gemeenschap zal zich pas in een niet te ver verwijderde toekomst doen gevoelen. Via twee subwerkgroepen, namelijk raffinage-petrochemie en kunstmeststoffen die zijn opgericht in het kader van de Euro-Arabische dialoog, worden besprekingen gevoerd met de Arabische liga ten einde ter wille van een stabiele wereldhandel een gezond en redelijk evenwicht te vinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 156/78

van de heer Kofloed

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1978)

Betreft: Controle op de dosering met röntgenstralen

Onder de deskundigen op het gebied van de röntgenologie heerst vrij algemeen de mening dat röntgenfotografie te veelvuldig wordt toegepast. De verwijzing naar het gevaar van ernstige gevolgen voor de gezondheid door een overdosis röntgenstralen pleit voor de invoering van een systeem dat de mogelijkheid biedt op elk gewenst moment na te gaan hoe groot de totale dosis röntgenstraling is die iemand heeft ontvangen. Dit veronderstelt enerzijds dat de röntgenapparaten worden uitgerust met een meter die voor elk geval de omvang van de dosering aangeeft, en anderzijds dat elke patiënt een kaart krijgt waarop de bijzonderheden in verband met de ontvangen röntgenbehandeling zijn vermeld – zie in dit verband een artikel in *Le Nouvel Observateur*, nr. 697 van 21–26 maart 1978 (*Le poison X*).

In de EG beschikt slechts één land (de Bondsrepubliek Duitsland) over een systeem met behulp waarvan de behandeling van de burgers met röntgenstralen kan worden gecontroleerd. Er is echter geen enkel systeem dat alle landen van de EG omvat. Uit een oogpunt van volksgezondheid is dit natuurlijk een grote leemte.

Kan de Commissie derhalve de volgende vragen beantwoorden:

1. Meent de Commissie dat er in de EG uit een oogpunt van volksgezondheid behoefte bestaat aan de uitwerking van een gemeenschappelijk systeem voor de controle op de dosering met röntgenstralen?
2. Zo ja, wil en kan de Commissie ervoor zorg dragen dat een dergelijk gemeenschappelijk controlesysteem tot stand wordt gebracht?
3. Ziet de Commissie, voor zover zij zelf geen initiatieven tot een regeling kan of wil nemen, andere mogelijkheden voor een gemeenschappelijke Europese regeling die een nauwkeurige controle op de dosering met röntgenstralen verzekert?
4. Hoe beoordeelt de Commissie de behoefte om strengere regels uit te vaardigen met betrekking tot de verspreiding van röntgenapparaten, en kan zij hieraan haar medewerking verlenen?

Antwoord

(12 juli 1978)

1. De bestraling van de bevolking ten gevolge van medische handelingen is verreweg de belangrijkste en meest zorgwekkende van alle niet-natuurlijke bestralingen.

Dat is de reden waarom de Raad, op voorstel van de Commissie, op 1 juli 1976 een richtlijn ⁽¹⁾ heeft goedgekeurd waarin de Lid-Staten worden verzocht de toepassing van alle niet-natuurlijke bestralingen zoveel als praktisch gezien mogelijk is (en dit geldt ook voor medische behandelingen) te beperken en het totale aantal bestralingen te evalueren.

⁽¹⁾ PB nr. L 187 van 12. 7. 1976, blz. 1.

2, 3 en 4. Ten einde de voorschriften van hoger genoemde richtlijn uitvoerbaar te maken werkt de Commissie momenteel in samenwerking met de in artikel 31 van het Euratom-Verdrag bedoelde deskundigen een ontwerp-richtlijn uit met het oog op de verbetering van de stralingsbescherming van patiënten.

De door het geachte Parlementslid geformuleerde voorstellen zijn in deze ontwerp-richtlijn opgenomen en ontwikkeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 163/78

van de heer Erling Dinesen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 april 1978)

Betreft: „Au pair” personeel

Volgens artikelen in de Deense dagbladders wordt het „au pair” stelsel in bepaalde ondernemingen van het hotel- en restaurantbedrijf misbruikt om goedkope arbeidskrachten aan te werven. Zo worden b. v. aan jonge Engelse meisjes via bureaus in hun geboorteland ogenschijnlijk banen als au pair meisjes in Denemarken aangeboden. Inmiddels blijkt dat deze baan dikwijls een normale beroepsbezigheid is, die behalve schandelijk onderbetaald, ook in strijd is met de Europese overeenkomst betreffende au pair personeel.

1. Is de Commissie niet van mening dat hier sprake is van een ontduiking van de regels betreffende het vrij verkeer van werknemers?
2. Hoeveel Lid-Statens hebben zich aangesloten bij de Europese overeenkomst betreffende au pair personeel?
3. Acht de Commissie het niet noodzakelijk dat er communautaire regels worden ingevoerd betreffende het aanwerven van au pair personeel en stagiaires ten einde tegen te gaan dat er misbruik wordt gemaakt van de bepalingen betreffende het vrij verkeer van werknemers?

Antwoord

(20 juli 1978)

1. De Gemeenschap heeft geen specifieke voorschriften betreffende aanwerving of aanstelling van au pairs. Het recht van vrij verkeer zoals dat in het EEG-Verdrag (artikelen 48 en 49) is neergelegd, heeft betrekking op staatsburgers uit een EEG-land die in een andere Lid-Staat een betaalde betrekking wensen aan te nemen.

Indien de door het geachte Parlementslid beschreven praktijk inderdaad voorkomt, dan zouden de betrokken personen beschouwd kunnen worden als betaalde werknemers te zijn aangeworven, ondanks de oorspronkelijke au pair regeling.

Aldus zouden zij aanspraak kunnen maken op een volledig gelijke behandeling wat lonen en andere arbeidsvoorwaarden betreft.

2. De Europese overeenkomsten betreffende au pairs, die door de Raad van Europa werd opgesteld, kan sedert

24 november 1969 door de Lid-Statens worden ondertekend en geratificeerd. Tot dusver hebben Denemarken, Frankrijk en Italië de overeenkomst geratificeerd, terwijl België, de Bondsrepubliek Duitsland en Luxemburg ze wel hebben ondertekend maar nog niet hebben bekrachtigd.

3. De Commissie is niet van oordeel dat het noodzakelijk is communautaire regels betreffende au pairs in te voeren ten einde tegen te gaan dat er misbruik wordt gemaakt van de bepalingen betreffende het vrije verkeer van werknemers.

Voor het overige wenst de Commissie te herinneren aan haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 555/77 van de heer Herbert ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 7 van 9. 1. 1978, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 180/78

van de heer Dondelinger

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten van de Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(3 mei 1978)

Betreft: Europese conventie ter bescherming van de rechten van de mens

Ter gelegenheid van de topconferentie van Kopenhagen van 6 en 7 april 1978 hebben de Staatshoofden en Regeeringsleiders, vergezeld van hun ministers van Buitenlandse Zaken, aan hun besluit over de datum van de rechtstreekse verkiezingen van het Europese Parlement een verklaring over de democratie toegevoegd waarover men zich slechts kan verheugen omdat hiermede in zekere zin de interinstitutionele verklaring van april 1975 wordt bevestigd.

In deze verklaring wijst de topconferentie in het bijzonder op de noodzaak om de bescherming van de rechten van de mens zoveel mogelijk te garanderen en hierin wordt verder gezegd dat „de toepassing van deze beginselen een op een pluralistische democratie gebaseerd politiek stelsel impliceert dat de vrijheid van de meningsuiting in de grondwettelijke organisatie van de overheidsmacht en de voor de bescherming van de rechten van de mens noodzakelijke procedures garandeert”.

Er bestaat voor niemand twijfel aan dat het bevoorrechte stelsel van de bescherming van de rechten van de mens in

Europa berust op de belangrijke Europese conventie voor de bescherming van de rechten van de mens van 1950 die door alle Lid-Staten van de Gemeenschap is geratificeerd en met name op een bepaling van deze conventie, namelijk artikel 25 waarin het individuele recht van beroep is opgenomen, dat wil zeggen de mogelijkheid dat iedere burger rechtstreeks in beroep gaat bij het Hof voor de rechten van de mens te Straatsburg met voorbijgaan van de staten of de regeringen.

1. Is het juist dat alle Lid-Staten van de Gemeenschap behalve Frankrijk, artikel 25 van de Europese conventie voor de bescherming van de rechten van de mens (individueel beroep) hebben geratificeerd?
2. Is het juist dat de meeste Lid-Staten artikel 25 slechts voor een relatief korte tijdsperiode, zij het hernieuwbaar, hebben geratificeerd?
3. Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken niet van mening dat de verklaringen over de rechten van de mens zoals die van april 1975 of van april 1978 veronderstellen dat alle Lid-Staten van de Gemeenschap artikel 25 ratificeren en zulks voor eens en altijd?

Antwoord

(18 juli 1978)

1. Alle Lid-Staten van de Gemeenschap hebben de Europese Conventie ter bescherming van de rechten van de mens van 4 november 1950 bekrachtigd. Ten einde de uit deze Conventie voortvloeiende verplichtingen te doen naleven, werd een Europese Commissie voor de rechten van de mens en een Europees Hof voor de rechten van de mens ingesteld.

De Bondsrepubliek Duitsland, België, Denemarken, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk hebben krachtens artikel 25 van de Conventie verklaard de bevoegdheid van de Europese Commissie voor de rechten van de mens te erkennen inzake het behandelen van beroepen van ieder natuurlijk persoon, iedere niet-gouvernementele organisatie of iedere groep privépersonen die zich het slachtoffer acht van een schending van de bij de Conventie erkende rechten.

Alle Lid-Staten van de Gemeenschap hebben volgens artikel 46 van de Conventie erkend dat de jurisdictie van het

Europees Hof voor de rechten van de mens verplicht is, van rechtswege geldt en geen bijzondere overeenkomst behoeft.

2. Zeven van de Lid-Staten van de Gemeenschap die de bij artikel 25 bedoelde verklaring hebben ondertekend, hebben dit ter uitvoering van artikel 25, lid 2, van de Conventie voor een bepaalde periode, meestal voor 5 jaar, gedaan. Ierland heeft de verklaring voor onbepaalde tijd geaccepteerd.

3. Volgens de ministers van Buitenlandse Zaken houden de verklaringen over de rechten van de mens – zoals bij voorbeeld die van april 1975 en van april 1978 – voor de Lid-Staten geen verplichting in om het individuele recht van beroep te erkennen bij toepassing van artikel 25 van de Conventie ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, noch, in voorkomend geval, dit recht voor onbepaalde tijd te erkennen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 184/78

van de heer Dondelinger

aan de bijeenkomst van de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Statens van de Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(3 mei 1978)

Betreft: Internationale overeenkomst tegen de foltering

1. Een gelukkig initiatief van een aantal deskundigen op het gebied van het internationale strafrecht heeft in december 1977 geleid tot een voorstel voor een internationale overeenkomst tegen de foltering, onder de naam „Syracusa-project”. Dit voorstel heeft de actieve steun van Amnesty International, welke organisatie steeds onrustbarender rapporten uitbrengt over de toepassing van de foltering in een groot aantal landen van de wereld.

Zijn de ministers niet van mening dat het tot hun taak behoort om de goedkeuring van een dergelijke ontwerp-overeenkomst door de internationale organisaties die zich met de rechten van de mens bezig houden, met name in de Verenigde Naties te steunen?

Antwoord

(18 juli 1978)

Tijdens de 32e zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in het najaar van 1977 hebben de ministers van Buitenlandse Zaken van de Negen hun steun gegeven aan de aanneming van een resolutie (32/62) waarin de Algemene Vergadering aan de UNO-Commissie voor de rechten van de mens verzocht om een ontwerp-overeenkomst inzake marteling en andere wrede, onmenselijke of ontorende straffen of behandelingen op te stellen in het licht van de beginselen die zijn neergelegd in de verklaring over de bescherming van alle mensen tegen onderwerping aan marteling en andere wrede, onmenselijke of ontorende straffen of behandelingen (Resolutie 3452 van 9 december 1975).

Tijdens haar zitting van februari/maart van dit jaar te Genève zijn aan de Commissie voor de rechten van de mens

twee ontwerpen van een overeenkomst tegen het martelen voorgelegd; het ene ontwerp was opgesteld door Zweden, het andere door de Internationale Vereniging voor strafrecht. De Commissie besloot een werkgroep in te stellen om de ingediende ontwerp-overeenkomsten te bestuderen.

Deze werkgroep zal in het voorjaar van 1979 bijeenkomen voor de 35e zitting van de Commissie voor de rechten van de mens waarin deze kwestie opnieuw besproken zal worden. Van de negen Lid-Statens van de Europese Gemeenschap zullen Frankrijk en de Bondsrepubliek Duitsland op de 35e zitting van de UNO-Commissie voor de rechten van de mens vertegenwoordigd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 189/78

van de heer Stetter

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 mei 1978)

Betreft: Betrekkingen met de Scandinavische landen die geen lid zijn van de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de opstelling van een verslag over de betrekkingen met de Scandinavische landen die niet lid zijn van de Gemeenschap, dat de Commissie in juli van het afgelopen jaar aan het Europese Parlement toegezegd had op te stellen? Welke vergaderingen heeft zij naar aanleiding hiervan met deze landen gehad? Wanneer kan het Europese Parlement het verwachte verslag tegemoet zien?

Antwoord*(17 juli 1978)*

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 993/77 van de heer Petersen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 8 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 194/78**van de heer Power****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(2 mei 1978)*

Betreft: Communautaire steun voor de ontginning van veengrond

1. Is het de Commissie bekend dat als gevolg van de geleidelijke uitputting van de turfvoorraden in Ierland thans grote stukken afgegraven veengrond beschikbaar komen?

2. Is het de Commissie bekend dat deze afgegraven veengrond met behulp van passende ontginningmethoden zich uitstekend leent voor de teelt van verschillende landbouwgewassen?

3. Heeft de Gemeenschap tot dusverre financieel op enigerlei wijze bijgedragen aan de ontginning van afgegraven veengrond in Ierland of enige andere Lid-Staat en zo ja, kan de Commissie hierover nadere gegevens verstrekken?

4. Welke bronnen van communautaire steun kunnen voor deze ontginning worden aangeboord?

5. Heeft de Gemeenschap enigerlei financiële steun verleend voor een onderzoek naar het optimale gebruik van de ontgonnen veengrond en komt een dergelijk onderzoek in aanmerking voor steun van de Gemeenschap?

6. Is de Commissie bereid de toekenning van communautaire steun voor de ontginning van veengrond en een onderzoek naar het optimale gebruik ervan als een onderdeel van de bijzondere maatregelen die op korte termijn voor het westelijk deel van Ierland zullen worden voorgesteld te beschouwen?

Antwoord*(14 juli 1978)*

1. De Commissie is zich bewust van het feit dat door de afgraving van de turfgronden veengronden beschikbaar komen, maar zij weet niet of het hier om een vraagstuk gaat dat van bijzondere betekenis is voor Ierland.

2. Ja.

3. Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, bestaan er in de Lid-Staten geen bijzondere steunmaatregelen voor het opnieuw in cultuur brengen van de betrokken gronden. Het is echter niet uitgesloten dat in bepaalde gevallen de mogelijkheid aanwezig is het opnieuw in cultuur brengen van die gronden door openbare steunmaatregelen, in verbinding met andere maatregelen voor structuurverbeteringen in de landbouw, te stimuleren.

4. Momenteel beschikt de Gemeenschap niet over kredieten om financiële steun toe te kennen voor het opnieuw in cultuur brengen van deze gronden.

5. Er worden thans door de Gemeenschap geen onderzoeken gefinancierd betreffende de beste aanwending van afgegraven veengronden.

Een dergelijke steun kan slechts worden toegekend, mits het onderzoek deel uitmaakt van de op communautair niveau opgestelde onderzoeksprogramma's. Het komt de Commissie voor dat het beste gebruik van deze gronden in grote mate afhangt van de bijzondere omstandigheden in het betrokken gebied en met name van de gevolgen voor het milieu.

6. De Commissie is thans niet in staat inlichtingen te geven over de acties die moeten worden opgenomen in de bijzondere maatregelen die binnenkort voor het westen van Ierland zullen worden voorgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 206/78

van de heer Schwörer

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 mei 1978)

Betreft: Vergunningen voor grensoverschrijdend vervoer over lange afstand

1. De Europese Gemeenschap exporteert in toenemende mate goederen naar gebieden, zoals bij voorbeeld het Nabije Oosten, die met vrachtauto's moeten worden vervoerd aangezien er aldaar geen voldoende spoorwegverbindingen bestaan. Is de Commissie bereid het aantal vergunningen voor grensoverschrijdend vervoer over lange afstand te verhogen om daarmee een vlotte gang van zaken bij de uitvoer mogelijk te maken?

2. Is de Commissie bereid bij de toewijzing van deze vergunningen er bij de Lid-Staten op aan te dringen dat in eerste instantie die aanvragers van vergunningen in aanmerking zullen worden genomen die daarmee de gelegenheid hebben zich een zelfstandig bestaan op te bouwen of hun bestaansbasis door een toeneming van de bedrijvigheid te versterken?

Antwoord

(14 juli 1978)

1. In het huidige ontwikkelingsstadium van het gemeenschappelijk vervoerbeleid worden de vergunningen voor wegvervoer tussen Lid-Staten en derde landen toegekend in het kader van de bilaterale contingenten die door de direct betrokken landen zijn overeengekomen.

2. De Commissie is niet bij machte de door het geachte Parlements lid gewenste stappen te doen, omdat de afgifte van vergunningen voor internationaal goederenvervoer over de weg aan de vervoersondernemers uitsluitend tot het ressort van de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staten behoort.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 208/78

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 mei 1978)

Betreft: Tokio-ronde

Kan de Commissie een samenvatting geven van de uitslag van de besprekingen die op 9 en 10 april jl. tussen de voornaamste partners van de Tokio-ronde hebben plaatsgevonden?

In hoeverre heeft Japan zijn aanbiedingen van concessies op het gebied van de douanerechten en op andere gebieden gewijzigd?

Heeft de Gemeenschap Japan en de Verenigde Staten ertoe kunnen bewegen om haar zienswijze op de volgende drie punten te delen:

- selectieve ontsappingsclausule,
- uniforme methode voor het bepalen van de douanewaarde van de goederen,

- algemene toepassing van het schadecriterium als voorwaarde voor de toepassing van de compenserende rechten?

Bieden de resultaten van deze besprekingen de Gemeenschap de mogelijkheid om geen lijst van „intrekking van concessies” in te dienen?

Zo niet, welke concessies overweegt zij dan in te trekken?

Antwoord

(20 juli 1978)

1. De heren Ushiba, Strauss en Haferkamp, bevoegd voor de politieke aspecten van de multilaterale handels- onderhandelingen in het kader van het GATT, hebben op 9 en 10 april in Genève bilaterale gesprekken gevoerd en plurilaterale besprekingen gehouden, waaraan deel is genomen door de diverse andere partners bij de Tokio-ronde. De bedoeling was een overzicht te krijgen van de tot dusver door de onderhandelaars gemaakte vorderingen, een poging te doen om achter sommige onderhandelingpunten meer vaart te zetten, de gebieden af te bakenen waarop overeenstemming is bereikt en die waarop nog verschil van mening bestaat, en te zorgen voor de nodige politieke impulsen in die sectoren waar de onderhandelingen het minst opschieten.

2. Ingevolge de zitting van de Raad van 4 april heeft de Gemeenschap besloten aan haar diverse partners, en met name aan Japan, verzoeken om verbetering van hun aanbod te sturen. De reacties daarop worden de eerstvolgende weken ingewacht.

3.1. Met betrekking tot de selectieve ontsnappingsclausule kan het volgende worden opgemerkt:

- Japan is bereid die kwestie te bespreken op drie voorwaarden, namelijk:
- dat procedures ter voorkoming van misbruiken worden vastgesteld;
 - dat de door sommige Lid-Staten nog gehanteerde discriminerende beperkingen worden opgeheven;
 - dat de door sommige Lid-Staten met Japan overeengekomen bilaterale vrijwaringsclausules door de eventuele multilaterale regeling worden vervangen.

— Met de Verenigde Staten zet de Gemeenschap haar besprekingen voort met het oog op de uitwerking van een regeling welke voor multilaterale toepassing in aanmerking zou kunnen komen.

3.2. Op het gebied van de uniforme methode voor het bepalen van de douanewaarde van de goederen werkt de Gemeenschap momenteel met Japan en de Verenigde Staten aan een gemeenschappelijk ontwerp „ad referendum”, op basis van de ontwerp-regeling die zij aan haar partners heeft voorgelegd.

3.3. Met betrekking tot de algemene toepassing van het schadecriterium als voorwaarde voor het toepassen van compenserende rechten heeft de Gemeenschap van de Verenigde Staten de verzekering gekregen dat deze overwegen het in artikel VI van het GATT omschreven schadecriterium in hun wetgeving betreffende de compenserende rechten op te nemen. Ter zake werkt men geleidelijk toe naar een overeenkomst welke tevens een stel verbeterde regels met betrekking tot de subsidies zal omvatten.

4. De Raad had in zijn zitting van 4 april 1978 zijn principiële goedkeuring gehecht aan een „lijst van mogelijke intrekkingen”, die op 27 april 1978 ter kennis van de onderhandelingspartners is gebracht. In dezelfde zitting besloot de Raad tot de opstelling van een voorwaardelijke intrekkingenlijst die, in tegenstelling met de eerder genoemde lijst, geen defensief maar een offensief karakter zou dragen en waarvan slechts gebruik zou worden gemaakt voor zover het verdere verloop van de onderhandelingen daartoe aanleiding zou geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 214/78

van de heer Howell

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 mei 1978)

Betreft: Woningen

Kan de Commissie bijzonderheden verstrekken over het percentage woningen die eigendom zijn van de staat of van de gemeente in elk der Lid-Staten van de EEG?

Antwoord*(20 juli 1978)*

De Commissie is niet in de gelegenheid een actueel vergelijkend overzicht te geven van het percentage van de woningvoorraad in de Lid-Staten, dat overheidseigendom is.

Zij is thans doende om met behulp van een particulier onderzoeksinstituut deze gegevens te vergaren, maar het is haar thans nog niet mogelijk iets te zeggen over de resultaten van het onderzoek of over de datum waarop dit zal zijn voltooid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 215/78**van de heer W. Müller****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(10 mei 1978)*

Betreft: Prijsaanduiding

In de Bondsrepubliek Duitsland heeft het Instituut voor toegepast consumentenonderzoek, officieel goedgekeurde vereniging, te Keulen, vastgesteld dat nauwelijks 80 % van de kleinhandelsbedrijven in de deelstaat Nordrhein-Westfalen niet de wettelijke verplichting tot vermelding van de prijzen nakomen.

Bij officiële controles bleek dat bij 118 299 gecontroleerde bedrijven in 14 441 gevallen (12 %) waarschuwingen moesten worden gegeven wegens ontbrekende of onjuiste prijsaanduidingen.

Kan de Commissie in dit verband antwoord geven op de volgende vragen:

1. Bestaat er in alle landen van de Gemeenschap een wettelijke verplichting tot vermelding van de prijzen?
2. Worden in de andere landen van de Gemeenschap waar voorschriften ter zake bestaan, soortgelijke controlemaatregelen als die waarin de Duitse regeling voorziet, toegepast?
3. Is het aan de hand van de beschikbare feitelijke gegevens mogelijk na te gaan of de resultaten van dergelijke controles ongeveer overeenkomen met de percentages betreffende de gebleken feitelijke situatie in de Bondsrepubliek?
4. Is de Commissie bereid om in het kader van haar consumentenbeleid een studie te laten verrichten over de vraag hoe men in de Gemeenschap op doeltreffender wijze dan tot dusverre kan bereiken dat de prijzen in de handel worden aangeduid?

Antwoord*(25 juli 1978)*

1. In de Lid-Staten van de Gemeenschap zijn met betrekking tot de prijsaanduiding ten behoeve van de consument bepalingen van uiteenlopende draagwijdte van kracht.
2. Ja.
3. De Commissie beschikt niet over een samenvatting van in de andere Lid-Staten gehouden enquêtes die zo volledig zijn dat daaruit kan worden geconcludeerd dat deze een bevestiging inhouden van de in Nordrhein-Westfalen verkregen resultaten.

4. De prijsaanduiding is een van de punten waaraan prioriteiten wordt verleend in het Eerste Programma van de Europese Economische Gemeenschap voor een beleid inzake bescherming en voorlichting van de consument, dat op 14 april 1975 door de Raad werd vastgesteld ⁽¹⁾. De Commissie heeft op 26 mei 1977 bij de Raad een ontwerp-richtlijn ingediend waarin de prijsaanduiding voor voedingsmiddelen verplicht wordt gesteld ⁽²⁾.

Op het ogenblik wordt gewerkt aan voorstellen betreffende de prijsaanduiding van andere waren dan voedingsmiddelen en van bepaalde diensten.

⁽¹⁾ PB nr. C 92 van 25. 4. 1975, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 167 van 14. 7. 1977, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 217/78

van de heer Damseaux

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 mei 1978)

Betreft: Werkzaamheden van de vertaaldienst op middellange en lange termijn te Luxemburg

Kan de Commissie voor de verschillende vertaalafdelingen van genoemde dienst over de jaren 1975, 1976 en 1977 enerzijds het aantal door elk van deze afdelingen vertaalde bladzijden en anderzijds het voor vertaling uitbestede aantal bladzijden mededelen?

Kan zij voorts voor elk van die vertaalafdelingen aangeven hoeveel bladzijden per ambtenaar met de functie van vertaler gedurende elk van de drie genoemde jaren zijn vertaald?

Antwoord

(12 juli 1978)

Het geachte Parlementslid gelieve de gevraagde gegevens in onderstaande tabel aan te treffen:

Aantal vertaalde bladzijden	Duits			Frans			Italiaans			Nederlands		
	1975	1976	1977	1975	1976	1977	1975	1976	1977	1975	1976	1977
	16 215	18 347	23 223	17 539	17 127	23 036	14 773	17 994	16 142	13 618	15 011	14 321
Extern	3 551	4 107	2 684	397	544	1 093	495	338	877	482	131	1 083
Totaal	19 766	22 454	25 907	17 936	17 671	24 129	15 268	18 332	17 019	14 100	15 142	15 404
Gemiddelde per vertaler bladzijden/jaar ⁽¹⁾	1 075	975	1 075	875	750	1 075	975	875	750	750	700	700
Aantal vertaalde bladzijden	Engels			Deens			Totaal					
	1975	1976	1977	1975	1976	1977	1975	1976	1977			
	19 105	20 548	22 647	10 922	14 770	13 326	92 172	103 572	112 695			
Extern	476	2 163	3 031	1 448	492	760	6 849	7 775	9 528			
Totaal	19 581	22 711	25 678	12 370	15 262	14 086	99 021	111 572	122 223			
Gemiddelde per vertaler bladzijden/jaar ⁽¹⁾	875	975	1 075	875	975	975	975	875	975			

⁽¹⁾ Het betreft hier afgeronde gemiddelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 228/78van de heer **Ansart**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(12 mei 1978)

Betreft: Bescherming van de rechten van de mens en veiligheidsenquêtes

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 1135/77 ⁽¹⁾ over de door de Bondsrepubliek Duitsland aan Franse atoomonderzoekers toegezonden politieke vragenlijsten merkt de Commissie op dat zij „gezien de aard van de functies (van deze onderzoekers) en bij de inlichtingen waarover zij thans beschikt niet van mening is dat hier een concrete inbreuk werd gepleegd op de rechten van de mens”.

Kan de Commissie nader mededelen of het beginsel van de verdediging van de rechten van de mens verschillend kan worden geïnterpreteerd al naar gelang van de betreffende beroeps werkzaamheden? Betekent zulks dat een onderzoek naar de politieke mening of levensbeschouwing, en de oproep tot het aangeven van mensen niet langer een inbreuk vormen op de vrijheid van gedachten wanneer het ambtenaren van de Commissie betreft die inzage hebben in vertrouwelijke documenten? In hoeverre waarborgt het gebruik van dergelijke vragenlijsten de betrouwbaarheid van ambtenaren, die op geen enkele grond a priori in twijfel getrokken mag worden?

⁽¹⁾ PB nr. C 113 van 16. 5. 1978, blz. 16.

Antwoord

(14 juli 1978)

In haar vorig antwoord heeft de Commissie de door de geachte Afgevaardigde aan haar medegedeelde stand van zaken niet in het algemeen op de verenigbaarheid daarvan met de rechten van de mens beoordeeld, maar slechts vastgesteld dat het onderhavige onderzoek werd gedaan in een verband, dat de werkzaamheden van de Commissie niet raakt.

Wat betreft het gebruik van de desbetreffende vragenlijsten voor haar eigen ambtenaren, wijst de Commissie naar haar standpunten die zij innam bij de parlementaire debatten van 16 december 1977 ⁽¹⁾ en van 8 mei 1978 ⁽²⁾. Het moet de geachte Afgevaardigde niet zijn ontgaan, dat een voorstel om in de resolutie omtrent het verzoekschrift 13/76 ⁽³⁾ een veroordeling van het onderzoek naar de politieke overtuiging op te nemen, bij de stemming van 9 mei 1978 ⁽²⁾ in het Parlement geen meerderheid heeft gekregen.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 224 (december 1977), blz. 406.

⁽²⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 230 (mei 1978), blz. 29 en 71.

⁽³⁾ Bulletin van het Europese Parlement nr. 38/76.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 234/78van de heer **Verhaegen**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(12 mei 1978)

Betreft: Fabrieksprijs van suiker

Voor de vaststelling van deze suikerprijs wordt rekening gehouden met de ontwikkeling van de suikerbietenprijs en van de fabricagekosten.

Ter gelegenheid van de jaarlijkse herziening der landbouwprijzen wordt ook de minimumprijs van de suiker af fabriek vastgesteld. Dit moet de suikerfabrieken toelaten de gestelde minimumprijs voor de suikerbieten te betalen.

1. Kan de Commissie mij mededelen welke verhogingen van de verwerkingsmarge in absolute en in relatieve cijfers, werden toegestaan vanaf 1973/1974 tot en met 1978/1979?

2. Zijn deze verwerkingsmarges en de aanpassingen gelijk geweest in alle Lid-Staten en, zo neen, welke zijn de afwijkingen en hun verantwoording?
3. In welke mate heeft de suikerindustrie beroep gedaan op middelen van het Oriëntatiefonds voor modernisering van haar fabrieken? Kan de steun vanaf 1973/1974 per Lid-Staat vermeld worden?
4. Is de bewering al dan niet gegrond dat de toegekende aanpassingen van de verwerkingsmarges aanmerkelijk ten achter gebleven zijn op de reële stijging van de fabricagekosten? Zo neen, dan las ik graag hoe de Commissie haar standpunt kan staven. Zo ja, moet dan niet gevreesd worden dat deze toestand zal drukken op de betaalde bietenprijs en op de leefbaarheid van de ondernemingen?

Antwoord

(18 juli 1978)

1. De onderstaande tabel bevat de door het geachte Parlementslid gevraagde inlichtingen.

	Verkoopseizoenen voor suiker					
	1973/1974	1974/1975	1975/1976	1976/1977	1977/1978	1978/1979
Nettofabricagemarge in RE/100 kg ⁽¹⁾ (waarde witte suiker)	8,01	9,23	10,69	10,82 ⁽²⁾	11,68 ⁽²⁾	11,90 ⁽²⁾
Jaarlijkse verhoging	—	+ 15,2 %	+ 15,8 %	+ 1,2 %	+ 7,9 %	+ 1,9 %
Indexcijfers	100	115,2	133,5	135,1	145,8	148,6

⁽¹⁾ Voor de standaardkwaliteit, zonder bijdrage opslagkosten.

⁽²⁾ Zonder compensatie voor de kosten die betrekking hebben op de minimumvoorraad.

2. Ja, want de marges komen tot stand door de vaststelling van de gemeenschappelijke prijzen en zijn dus in rekeenheden. De regionalisatie van de prijzen (Italië, Verenigd Koninkrijk en Ierland) is alleen gunstig voor de bienteelers en heeft geen enkele invloed op de verwerkingsmarge.

3. De Commissie heeft in beginsel ter zake steeds het standpunt ingenomen dat geen beroep kan worden gedaan op het EOGFL, afdeling Oriëntatie.

Sedert 1968 is slechts één uitzondering toegestaan voor de modernisering van een bedrijf van coöperatieve aard in Italië (Ostellato bij Ferrara); deze uitzondering is met name gemaakt omdat het een landbouwcoöperatie betrof. Het project is in 1975 ingediend en men is bezig het uit te voeren. Het totale steunbedrag belooft 2 130 036 610 lire.

Door de vaststelling van de gemeenschappelijke prijzen voor suiker (interventieprijzen) stelt de Gemeenschap een uniforme marge vast voor de gehele Gemeenschap. De

werkelijke marge voor de afzonderlijke suikerfabrieken is evenwel niet gelijk, wanneer men rekening houdt, enerzijds met de werkelijk betaalde prijzen voor de suikerbieten en anderzijds met de werkelijke ontvangsten van de fabrikanten, die variëren naar gelang van de marktsituatie en het verkrijgen van extra-inkomsten voor speciale verpakking, bewerking (b.v. suikerklontjes), bijzondere kwaliteiten (kristalsuiker, aanbiedingsvorm, enz.).

Verder heeft men kunnen constateren dat de verhoging van de verwerkingsmarge in de voorgaande jaren beneden de algemene stijging van de prijzen in de Lid-Staten is gebleven. In reële bedragen is de verwerkingsmarge dus verminderd. Het is derhalve niet onaannemelijk dat voor bepaalde suikerfabrieken de verwerkingsmarge niet meer volkomen overeenkomt met de ontwikkeling van hun fabricagekosten, hoewel men voor de meeste fabrieken kan aannemen dat zij door modernisering en rationalisatie erin slagen hun fabricagekosten te dekken. Deze zienswijze vindt steun in de omvang van de sedert 1968 gedane investeringen, die tot een toename van de productiecapaciteit hebben geleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 238/78
van de heer Jahn
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 mei 1978)

Betreft: Structuurwijzigingen

Hoe beoordeelt de Commissie de uit de Comecon-programma's voor specialisatie en samenwerking voortvloeiende structuurwijzigingen in de economie van de Comecon-landen enerzijds en de Sovjetunie anderzijds:

- a) uit het oogpunt van hun toenemende politieke afhankelijkheid;
- b) uit het oogpunt van beperking van de exportmogelijkheden van de „uitgesaneerde” productiegebieden?

Is het denkbaar dat beperking van de exportmogelijkheden en toenemende afhankelijkheid van de Sovjetunie de internationale kredietwaardigheid van de DDR en dus ook van andere Oostbloklanden aantast?

Antwoord
(14 juli 1978)

De Commissie beschikt niet over de nodige gegevens voor een nauwkeurige beantwoording van de vraag van het geachte Parlements lid. Het is haar bekend dat er binnen de Comecon-programma's voor specialisatie en andere vormen van samenwerking bestaan, zoals de sectoriële plannen voor samenwerking op lange termijn en de gemeenschappelijke projecten voor de vestiging van nieuwe industriële installaties, maar zij is niet voldoende ingelicht om zich uit te spreken over de werkelijke draagwijdte van die projecten (waarvan de meeste nog altijd in het voorbereidende stadium schijnen te zijn), en over de aard en de omvang van de technische en financiële bijdrage van de lid-staten van de Comecon.

Bij zijn recente bezoek aan Moskou heeft de heer Haferkamp gepoogd aan de vertegenwoordigers van de Comecon duidelijk te maken dat de Commissie een grondiger bekendheid beiderzijds met de organisatie van de andere partij beschouwt als een wezenlijke factor voor de totstandkoming van goede zakelijke relaties met de Comecon. Dat is trouwens de reden waarom de door de Gemeenschap in 1976 voorgestelde ontwerp-overeenkomst EEG-Comecon voorziet in de uitwisseling van informatie over de werkzaamheden van de beide organisaties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 241/78
van de heer Lagorce
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 mei 1978)

Betreft: Invoer van kleding uit Hongarije

In Publikatieblad nr. L 92 van 6 april 1978 is een beschikking van de Commissie van 14 februari 1978 gepubliceerd waarbij de Franse Republiek wordt gemachtigd kleding van de posten 61.01, 61.02 en 61.03 van het gemeen-

schappelijk douanetarief, van oorsprong uit Hongarije en in de overige Lid-Statens in het vrije verkeer gebracht, van de communautaire behandeling uit te sluiten.

Artikel 2 bepaalt dat „deze beschikking van toepassing is tot het tijdstip waarop in Frankrijk voor de betrokken

produkten ten opzichte van Hongarije nieuwe invoermogelijkheden worden geopend". In het Publikatieblad van de Franse Republiek van 8 maart 1978 is evenwel een beschikking gepubliceerd waarbij deze uitvoermogelijkheden worden geopend.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoe een op 6 april 1978 gepubliceerde beschikking van 14 februari 1978 volledig effect kan sorteren;
2. hoe een besluit voor de toepassing waarvan volgens het Publikatieblad publicatie niet noodzakelijk is, zowel ten opzichte van Hongarije als van Frankrijk, volledig effect kan sorteren;
3. of deze beschikking ter kennis van betrokken partijen is gebracht; zo ja, hoe en wanneer;
4. of deze beschikking, zowel voor Hongarije als voor Frankrijk, meetbare economische gevolgen heeft gehad?

Antwoord

(17 juli 1978)

1, 2 en 3. Ingevolge artikel 191 van het EEG-Verdrag worden de door de Commissie op grond van artikel 115 gegeven beschikkingen van kracht door de kennisgeving ervan aan de Lid-Staat tot welke zij zijn gericht.

Van de beschikking van de Commissie van 14 februari 1978, waarbij Frankrijk werd gemachtigd de invoer van bepaalde soorten bovenkleding, van oorsprong uit Hongarije en in de andere Lid-Staten in het vrije verkeer gebracht, van de communautaire behandeling uit te sluiten, is op de datum van aanneming er van kennis gegeven aan de Franse Regering en mededeling gedaan aan de andere Lid-Staten.

4. De considerans van de beschikking vermeldt de economische overwegingen die tot de beschikking aanleiding hebben gegeven.

Die beschikking is niet van invloed op de rechtstreekse invoer van de betrokken produkten van oorsprong uit Hongarije in Frankrijk of in de andere Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 252/78

van de heer Guerlin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 mei 1978)

Betreft: Verbod van de verkoop van kippen „met inhoud” in 1981

Kan de Commissie mededelen of het juist is dat in 1981 de verkoop wordt verboden van kippen of gevogelte „met inhoud”, dat wil zeggen die nog lever, hart en spiermaag bevatten?

Zo ja, kan de Commissie de redenen aangeven die tot het voorstellen van een dergelijke maatregel hebben geleid? Beseft zij wel dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan smakelijk eten en aan de gastronomische hoedanigheden van de ingewanden van gevogelte?

Kan zij bevestigen dat uit studies is gebleken dat „panklare” kippen, dat wil zeggen zonder ingewanden, eerder aan bederf onderhevig zijn dan kippen „met inhoud”?

Zo ja, wat is dan het belang van een verkoopverbod voor laatstgenoemde categorie kippen?

Antwoord

(12 juli 1978)

Het is niet juist dat in 1981 de verkoop van vlees van pluimvee in de bedoelde aanbiedingsvorm volledig verboden zal zijn.

Na 15 augustus 1981 zal de verkoop ervan evenwel slechts toegestaan zijn in bepaalde gevallen, namelijk wanneer de producent rechtstreeks verkoopt aan de eindverbruiker, en voor diens eigen gebruik overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de betrokken richtlijn van de Raad ⁽¹⁾.

De richtlijn heeft ten doel de verbruiker te beschermen en het vrije handelsverkeer mogelijk te maken binnen de Gemeenschap, waar de afstand tussen producent en verbruiker zo groot is dat de verantwoordelijkheid ten aan-

zien van de gezondheidseisen onduidelijk dreigt te worden.

Daarom wordt in de richtlijn bepaald dat voor en na het slachten een officiële keuring moet plaatsvinden om mogelijke ziekten en infecties op te sporen; de keuring na het slachten is mogelijk, wanneer zich nog de inwendige organen in het geslachte dier bevinden. Ten einde elk gevaar voor besmetting tijdens het slachten te voorkomen moet het slachten bovendien in erkende inrichtingen geschieden onder streng gecontroleerde hygiënische voorwaarden en onder toezicht van een officiële dierenarts.

Bij de beoordeling van de resultaten van de studies moet met alle eisen inzake bescherming van de volksgezondheid rekening worden gehouden. De aandacht voor een bepaald aspect van de zaak mag niet leiden tot verwaarlozing van andere aspecten die mogelijk nog grotere gezondheidsrisico's inhouden.

⁽¹⁾ Richtlijn 71/118/EEG van de Raad inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee, benevens latere wijzigingen (PB nr. L 55 van 8. 3. 1971), blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 256/78

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 mei 1978)

Betreft: Discriminerende accijnzen

Volgens haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 861/76 ⁽¹⁾ betreffende de heffing in Denemarken van een lagere accijns op aquavit uit eigen land dan op andere gedistilleerde dranken, heeft de Commissie op 7 december 1976 een advies uitgebracht; bovendien werden de herziene accijnzen op 7 september 1977 in Denemarken van kracht, d.w.z. dat de reeks discriminerende heffingen met 29 % werden verhoogd voor aquavit doch met 38 % voor alle andere gedistilleerde dranken waardoor het discriminerende verschil in heffingen tussen aquavit en andere gedistilleerde dranken van 42 % op 54 % werd gebracht.

Is de Commissie op de hoogte van de per 7 september 1977 gewijzigde belastingpercentages, wat is zij thans voornemens te doen, en waarom heeft zij de inbreukprocedure niet voortgezet, binnen het kader waarvan reeds in december 1976 een met redenen omkleed advies werd uitgebracht?

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 4. 4. 1977, blz. 26.

Antwoord

(12 juli 1978)

De Commissie is op de hoogte van de momenteel in Denemarken voor gedistilleerde dranken geldende belastingtarieven.

Op 26 april 1978 besloot zij deze overtreding aanhangig te maken bij het Hof van Justitie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 264/78
van de heer Guerlin
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 mei 1978)

Betreft: Ambtenaren die worden bezoldigd met gebruikmaking van bijzondere kredieten

Kan de Commissie opgave doen van het aantal ambtenaren die van de „golden hand shake” hebben geprofiteerd en nog steeds voor haar diensten werkzaam zijn?

Kan zij voorts nadere gegevens verschaffen over hun functies, de aard van de werkzaamheden die zij verrichten, het bedrag van de salarissen, vergoedingen of andere beloningen die hun worden uitbetaald?

Antwoord
(12 juli 1978)

Er zijn geen ambtenaren die een „gouden handdruk” hebben ontvangen en die toch nog bij de diensten van de Commissie werkzaam zijn en daarvoor een salaris ontvangen. Enkele van deze ambtenaren werden wel ingeschakeld als bijzondere adviseurs, maar zij ontvangen hiervoor uitsluitend onkostenvergoedingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 265/78
van de heer Guerlin
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(26 mei 1978)

Betreft: Ambtenaren die worden bezoldigd met gebruikmaking van bijzondere kredieten

Kan de Raad opgave doen van het aantal ambtenaren die van de „golden hand shake” hebben geprofiteerd en nog steeds voor zijn diensten werkzaam zijn?

Kan hij voorts nadere gegevens verschaffen over hun functies, de aard van de werkzaamheden die zij verrichten, het bedrag van de salarissen, vergoedingen of andere beloningen die hun worden uitbetaald?

Antwoord
(19 juli 1978)

Bij de Raad zijn sedert de betrokkenen hun functie hebben beëindigd, geen ambtenaren in dienst voor wie de krachtens hoofdstuk II van Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 2530/72 van de Raad van 4 december 1972 ⁽¹⁾ geldende bijzondere tijdelijke maatregelen betreffende de beëindiging van de dienst van ambtenaren van de Europese Gemeenschappen zijn genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 272 van 5. 12. 1972, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 266/78
van de heer Dondelinger
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 mei 1978)

Betreft: Bescherming van de koopkracht van grensarbeiders

Wat denkt de Commissie te doen om de verschillende categorieën van grensarbeiders die, als gevolg van de herhaalde devaluaties van de Franse frank sedert 1969, in een steeds dramatischer situatie zijn komen te verkeren, schadeloos te stellen voor de wisselkoersverliezen?

Acht zij deze situatie niet onrechtvaardig voor personen die geenszins de schuld dragen van de gevolgen van de schommelingen in de wisselkoersen, en in strijd met de in artikel 2 van het EEG-Verdrag neergelegde doelstelling van „een toenemende verbetering van de levensstandaard”?

Antwoord
(25 juli 1978)

Zoals de Commissie nog onlangs in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1015/77 van de heer Damseaux ⁽¹⁾, betreft het hier het effect van koersschommelingen op de diverse soorten inkomsten (lonen, renten, pensioenen, sociale uitkeringen, enz.) van migrerende werknemers (of grensarbeiders), waarover de Commissie reeds diverse vragen heeft beantwoord.

De Commissie verwijst ook naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 721/77 van de heer Bangemann.

(1) PB nr. C 137 van 12. 6. 1978, blz. 5.

(2) PB nr. C 88 van 11. 4. 1978, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 267/78
van de heer Dondelinger
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(26 mei 1978)

Betreft: Instandhouding van de koopkracht van grensarbeiders

Wat denkt de Commissie te doen om de verschillende categorieën van grensarbeiders die, als gevolg van de herhaalde devaluaties van de Franse frank sedert 1969, in een steeds dramatischer situatie zijn komen te verkeren, schadeloos te stellen voor de wisselkoersverliezen?

Acht zij deze situatie niet onrechtvaardig voor personen die geenszins de schuld dragen van de gevolgen van de schommelingen in de wisselkoersen, en in strijd met de in artikel 2 van het EEG-Verdrag neergelegde doelstelling van „een toenemende verbetering van de levensstandaard”?

Antwoord
(19 juli 1978)

Aan de Raad zijn terzake geen mededelingen of voorstellen van de Commissie voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 275/78**van de heer Carpentier****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(25 mei 1978)*

Betreft: Vervuiling van de zee door olie voor de kust van Bretagne

Bij persbericht van 10 mei 1978 maakte het persagentschap „Agence France Presse” bekend dat er nog steeds olie bleef vloeien uit het wrak van de Amoco Cadiz en dat de kusten van Bretagne en de zee daardoor nog verder werden verontreinigd.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij van plan is de Franse Regering aan te bevelen om eindelijk paal en perk te stellen aan de gevolgen van deze ramp?

Antwoord*(20 juli 1978)*

De Commissie wijst er de geachte Afgevaardigde op dat zij in april jl. de Raad een mededeling heeft doen toekomen inzake het risico van verontreiniging van de zee als gevolg van koolwaterstoffen ⁽¹⁾, waarin zij een aantal maatregelen ter voorkoming en beperking van een verontreiniging van het zeewater door koolwaterstoffen heeft voorgesteld.

⁽¹⁾ Op 3 mei 1978 eveneens aan het Europees Parlement voorgelegd. Zie PB nr. C 146 van 21. 6. 1978, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 281/78**van de heer Albers****aan de bijeenkomst van de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten van de Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen***(30 mei 1978)*

Betreft: Invoer en verwerking van huiden van jonge zadelrobber

1. Heeft U kennis genomen van de berichten dat de president van Frankrijk, Giscard d'Estaing, op 26 januari 1978 heeft aangekondigd dat Frankrijk geen huiden meer zal invoeren van jonge zadelrobber en dat er een akkoord terzake is ondertekend tussen de minister van Cultuur en Milieu en de Franse Federatie van Bontwerkers? ⁽¹⁾
2. Wilt U in overleg treden met de Bond van Bontbedrijven en de Nederlandse Vereniging van Bontwerkerij om te komen tot een akkoord betreffende het niet invoeren en het niet verwerken van huiden van jonge zadelrobber in de bontbranche?
3. Wilt U het initiatief nemen opdat de ander Lid-Staten van de Europese Gemeenschap en de Raad van Europa de Franse gedragslijn inzake de invoer en verwerking van huiden van jonge zadelrobber zullen volgen?

⁽¹⁾ Nieuwsbrief – Natuur nr. 78-3-Nederlandse versie van de Raad van Europa „Frankrijk – in een communiqué van 17 februari heeft de minister van Cultuur en Milieu bevestigd: „de president van de Republiek, Valéry Giscard d'Estaing, heeft op 26 januari 1978 aangekondigd dat Frankrijk geen huiden meer zal invoeren van jonge zadelrobber”.

Ter invoering van deze beslissing is op 30 januari 1978 al een akkoord ondertekend tussen de minister van Cultuur en Milieu en de Franse Federatie van Bontwerkers, waarin diegenen die in deze branche werkzaam zijn, zich hebben verplicht deze huiden in 1978 niet te verwerken.

Het Ministerie zal, in samenwerking met de verantwoordelijke overheidsinstanties, toezicht houden op de nauwgezette naleving van dit akkoord (Presse-Environnement, 24 februari 1978).

Antwoord

(18 juli 1978)

Aangezien het onderwerp dat in de schriftelijke vraag van de heer Albers ter sprake komt, niet in het kader van de Europese politieke samenwerking is behandeld, zal de geachte Afgevaardigde begrijpen dat het niet mogelijk is hem namens de Negen een antwoord te geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 284/78

van de heer Dondelinger

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(30 mei 1978)

Betreft: Afsluiting van het actieprogramma van de Gemeenschap voor gehandicapten

In haar elfde algemeen verslag over de werkzaamheden van de Europese Gemeenschappen (par. 263) deelt de Commissie mede dat de Raad heeft besloten om zijn besluit van 27 juni 1974 ⁽¹⁾ niet te verlengen; dit besluit opende voor een tijdvak van drie jaar voor gehandicapten de mogelijkheid om, op grond van artikel 4 van de verordening betreffende het Europees Sociaal Fonds, in aanmerking te komen voor bijstand van dit Fonds. De Commissie voegt hieraan toe: „Hiermee is de eerste fase van dit programma afgesloten. De resultaten vormen een uiterst belangrijke informatiebron.”

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 9. 7. 1974, blz. 22.

1. Om welke redenen meent de Raad zijn besluit van 27 juni 1974 niet te moeten verlengen en een nieuw driejarig actieprogramma te moeten aannemen?
2. Als de resultaten van dit eerste programma, zoals de Commissie verklaart, een uiterst belangrijke informatiebron zullen vormen, is dat niet juist met het oog op de uitvoering van een nieuw programma en, zo ja, wanneer is de Raad dan voornemens dit nieuwe programma voor te leggen?
3. Is de Raad niet van mening dat, hoe dan ook, het opgeven van de communautaire actie ten behoeve van gehandicapten in de huidige sociale context bij de publieke opinie de indruk zou wekken dat de Gemeenschap in ernstige mate in gebreke blijft?

Antwoord

(19 juli 1978)

In zijn resolutie van 27 juni 1974 ⁽¹⁾ heeft de Raad een eerste communautair actieprogramma voor de beroepsrevalidatie van gehandicapten vastgesteld.

In die resolutie heeft de Raad de Commissie verzocht, hem binnen drie jaar een verslag voor te leggen over de eerste bij de uitvoering van dit programma behaalde resultaten; de Raad heeft dat verslag nog niet ontvangen; het is trouwens de taak van de Commissie, de nodige voorstellen te doen voor de tenuitvoerlegging van een nieuw programma.

Wat de bijstand van het Sociaal Fonds aan gehandicapten betreft, herinnere men zich dat de Raad tijdens zijn beradslagingen over de herziening van de taken en de werking van het Sociaal Fonds ⁽²⁾ heeft besloten, de artikelen 4 en 5 van het basisbesluit, waarin de werkerreinen van

het Fonds worden omschreven, te herstructureren. Zo heeft de Raad in artikel 5 de activiteiten op het gebied van structurele of regionale problemen of problemen met een permanent karakter ondergebracht. Het is de Raad gebleken dat de activiteiten die betrekking hebben op de opening of wederopneming in het arbeidsproces van gehandicapten beter aansluiten bij de doelstellingen van artikel 5 en daarom in het kader van dat artikel in aanmerking moeten worden genomen.

Derhalve was het niet meer nodig, het besluit van de Raad van 27 juni 1974 ⁽³⁾, dat uit hoofde van artikel 4 van het basisbesluit was genomen, te verlengen, daar de bijstand van het Fonds aan gehandicapten voortaan uitsluitend krachtens artikel 5 wordt verleend.

Uit deze toelichting blijkt hoezeer de Raad zich het lot van de gehandicapten in de Gemeenschap aantrekt.

⁽¹⁾ PB nr. C 80 van 9. 7. 1974, blz. 30.

⁽²⁾ PB nr. L 337 van 27. 12. 1977, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 185 van 9. 7. 1974, blz. 22.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 286/78
van de heer Vandewiele
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 mei 1978)

Betreft: Bescherming van de Euro-Afrikaanse trekvogels

Op 21 februari 1975 werd door het Europese Parlement een resolutie goedgekeurd met betrekking tot het verzoekschrift nr. 8/74 betreffende een actie „Redt de trekvogels” ⁽¹⁾.

Tot nog toe heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen hieraan geen gevolg gegeven.

Welke maatregelen worden overwogen om, in overleg met de Organisatie voor Afrikaanse eenheid, doeltreffend op te treden ter bescherming van de Euro-Afrikaanse trekvogels?

⁽¹⁾ PB nr. C 60 van 13. 3. 1975, blz. 51.

Antwoord
(25 juli 1978)

De Commissie verbaast zich erover dat de geachte Afgevaardigde haar heeft verweten geen gevolg te hebben gegeven aan de resolutie met betrekking tot het verzoekschrift nr. 8/74 betreffende een actie „Redt de trekvogels”.

Het moet de geachte Afgevaardigde toch niet onbekend zijn dat de Commissie in december 1976 een voorstel voor een richtlijn bij de Raad heeft ingediend betreffende de bescherming van de vogelstand ⁽¹⁾. Zij betreft het dat deze richtlijn, die in juni 1977 reeds de volledige steun van het Europese Parlement heeft gehad ⁽²⁾, nog niet door de Raad kon worden goedgekeurd die zich hiermede op de zittingen van 12 december 1977 en 30 mei 1978 heeft beziggehouden.

Wat betreft stappen die de Gemeenschap eventueel op internationaal vlak zou kunnen doen; deze zou de Commis-

⁽¹⁾ PB nr. C 24 van 1. 2. 1977, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 163 van 11. 7. 1977, blz. 28.

sie liever ondernemen op basis van op communautair niveau bevredigende voorschriften. In ieder geval is de Commissie thans bezig met de voorbereiding van voorstellen om de bepalingen van de in 1973 in Washington gesloten Conventie inzake de internationale handel van door uitsterving bedreigde wilde fauna en flora, op de Gemeenschap toe te passen en wel in het kader van de uitvoering van het actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake milieu. Deze Conventie omvat tevens een groot aantal vogelsoorten.

Bovendien worden zowel de lopende werkzaamheden in het kader van de Raad van Europa betreffende de in Europa bedreigde fauna en flora, als die in het kader van de Verenigde Naties betreffende trekvogels door de Commissie van zeer nabij gevolgd. Zij hoopt dat deze werkzaamheden zullen resulteren in internationale overeenkomsten die een betere bescherming bieden aan de door de geachte Afgevaardigde genoemde soorten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 289/78
van de heer Notenboom
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 mei 1978)

Betreft: Middelen van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling ten behoeve van het KMB

De Commissie heeft destijds verklaard dat de middelen van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling voor een groot deel ten goede komen aan het KMB. In kringen van het KMB blijkt men die mening niet altijd toegedaan.

Kan de Commissie mededelen welk percentage van de uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling verstrekte middelen aan het ambacht en het KMB ten goede zijn gekomen tot dusver, met een onderverdeling naar industrie, ambacht en dienstverlening?

Antwoord

(18 juli 1978)

De schriftelijke vraag nr. 633/77 van de heer Geurtsen ⁽¹⁾ bood de Commissie reeds de gelegenheid t.a.v. Verordening (EEG) nr. 724/75 ⁽²⁾ van 18 maart 1975 houdende oprichting van een Europees Fonds voor regionale ontwikkeling op te merken dat daarin niet in specifieke steun voor kleine en middelgrote ondernemingen is voorzien. De Commissie heeft echter de Raad in het raam van de in juni 1977 bij hem ingediende voorstellen betreffende het communautaire regionale beleid twee maatregelen voorgesteld die aan ondernemingen van bescheiden omvang ten goede komen, namelijk:

- a) de in de bedoelde verordening vastgelegde criteria ten aanzien van de minimumomvang zouden voor een geheel van investeringen kunnen gelden, waartussen zowel in geografisch als in financieel opzicht een band bestaat, hetgeen het voor het Fonds gemakkelijker zou maken om projecten van geringe omvang in aanmerking te nemen;

⁽¹⁾ PB nr. C 52 van 1. 3. 1978, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 73 van 21. 3. 1975, blz. 1.

- b) invoering van een stelsel van rentesubsidies op leningen van de Gemeenschap en van de Europese Investeringsbank met specifieke voorwaarden (verstrekking van globale leningen) voor ondernemingen van bescheiden omvang.

Een analyse van de gefinancierde projecten volgens investeringsbedrag leidt tot de conclusie dat bij benadering 1/5 van alle sedert de instelling van het fonds in 1975 toegekende steun aan kleine en middelgrote ondernemingen ten goede is gekomen. Sectorsgewijze uitsplitsing van deze steun is echter moeilijk te realiseren, want de steun werd voor projecten toegekend, waarvan de investering per project minder dan 10 miljoen ERE bedraagt, en derhalve door de Lid-Staten werden gegroepeerd.

Wel kan men stellen dat het merendeel van de steun naar projecten in de industriële sector is gegaan, daar er tot op heden nog maar betrekkelijk weinig aanvragen zijn binnengekomen om steun voor activiteiten in de tertiaire en de ambachtssfeer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 304/78

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 mei 1978)

Betreft: Verkoopverbod voor „verhandelbaar” pluimvee

Kan de Commissie mededelen om welke redenen zij heeft besloten de verkoop van „verhandelbaar” pluimvee (dat wil zeggen pluimvee dat nog hart, lever en spiermaag bevat) in 1981 te verbieden? Ik moge erop wijzen dat volgens het rapport van professor Van Hoof van de veertse-nijkundige faculteit van Gent, dat betrekking heeft op 100 „panklare” kippen en 100 „verhandelbare” kippen, de besmetting groter is bij panklare kippen en dat de aanwezigheid van salmonella in deze kippen bij voorbeeld 15 % bedroeg tegen 7 % voor „verhandelbare” kippen.

Antwoord

(12 juli 1978)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 252/78 van de heer Guerlin ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 47 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 308/78

van de heer Dankert

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Statens van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(1 juni 1978)

Betreft: Coördinatie van de houding van de ambassadeurs van de Lid-Statens van de Europese Gemeenschap in Argentinië t.o.v. de wereldkampioenschappen voetbal 1978

Blijkens mededelingen van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft overleg plaatsgevonden tussen de ambassadeurs van de negen Lid-Statens van de Europese Gemeenschap in Argentinië over de houding die moet worden aangenomen bij de wereldkampioenschappen voetbal 1978 in dat land ⁽¹⁾.

1. Is bij dit overleg rekening gehouden met het standpunt van het Europese Parlement met betrekking tot de schending van de mensenrechten in Argentinië, zoals dit bij herhaling naar voren is gebracht?
2. Welke zijn de resultaten van dit overleg geweest?

⁽¹⁾ Zie NRC-Handelsblad, d.d. 19. 4. 1978.

Antwoord

(18 juli 1978)

Allereerst moet worden gezegd dat het overleg van de ambassadeurs der Negen in Buenos Aires geen betrekking had op hun houding ten aanzien van de wereldkampioenschappen voetbal. Het thema van het overleg waren de problemen die zich — gezien de situatie in Argentinië — voordoen in verband met de verwachte toevloed van hun onderdanen ter gelegenheid van die kampioenschappen. Het overleg van de ambassades past dus veelmeer in het kader van de uitvoering van hun consulaire taak.

In dit verband zij er misschien op gewezen dat de ambassadeurs van de Negen in Buenos Aires de ontwikkeling van de situatie der mensenrechten in Argentinië op de voet volgen, ook ten aanzien van hun in Argentinië gedomicilieerde onderdanen die zijn verdwenen. In verband met een en ander hebben, zoals men weet, de Regeringen der Negen onlangs bij de Argentijnse Regering stappen ondernomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 310/78

van de heer Seefeld

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1978)

Betreft: Nieuw Kanaaltunnel-project

1. Is het de Raad bekend dat de Britse en Franse spoorwegen een nieuw Kanaaltunnelproject voor een spoorwegverbinding met een enkel spoor hebben voorgelegd?
2. Is de Raad van oordeel dat het zich bij dit project, dat van Europese betekenis is, zou lonen om Gemeenschapsmiddelen voor de financiering daarvan ter beschikking te stellen?
3. Zo ja, zal de Raad dan de Commissie de nodige opdrachten daartoe verstrekken?

Antwoord*(19 juli 1978)*

Deze kwestie is nooit aan de orde geweest in de Raad en deze is niet op de hoogte van eventuele nieuwe of gewijzigde projecten die de betrokken spoorwegen mogelijkterwijs hebben uitgewerkt of overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 312/78

van de heer Broeks

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1978)

Betreft: Griekse wet inzake principiële dienstweigeraars

Is het de Raad bekend dat door het parlement in Griekenland een wet werd aangenomen waarbij aan de misstand dat principiële dienstweigeraars na afloop van de daarop betrekking hebbende gevangenneming opnieuw in militaire dienst werden opgeroepen en dan opnieuw gevangen werden gezet een einde werd gemaakt?

Is het de Raad eveneens bekend dat de krijgsraden zowel in Athene als in Larissa weigeren deze wet te erkennen en doorgaan principiële dienstweigeraars gevangen te zetten?

Is de Raad het ermee eens dat zolang als de kolonels nog zoveel macht hebben dat zij de wetten van het land kunnen negeren dit land voornamelijk niet rijp is om in de Gemeenschap te worden opgenomen?

Van de betrokken principiële dienstweigeraars, alle Jehova getuigen, zitten thans enige tientallen opnieuw gevangen.

Antwoord*(26 juli 1978)*

Zoals de Raad in zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 672/77 van de heer Waltmans ⁽¹⁾ heeft gezegd, is de rechtspositie van dienstweigeraars in een Lid-Staat of in een staat die om toetreding heeft verzocht, geen vraagstuk dat onder 's Raads competentie valt.

De Raad verwijst naar de verklaring die hij samen met het Europese Parlement en de Commissie heeft afgelegd en waarin deze Instellingen met nadruk hebben gesteld dat zij het van het allerhoogste belang achten dat de fundamentele rechten zoals die met name voortvloeien uit de grondwetten van de Lid-Staten alsmede uit de Europese Conventie inzake de bescherming van de mensenrechten en van de fundamentele vrijheden, worden geëerbiedigd.

De Raad is ervan overtuigd dat de staten die om toetreding tot de Europese Gemeenschappen hebben verzocht, zich bewust zijn van de beginselen die ten grondslag liggen aan de Verdragen en de verplichtingen die daaruit voortvloeien.

⁽¹⁾ PB nr. C 42 van 20. 2. 1978, blz. 18.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 325/78

van de heer Spénale

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1978)

Betreft: Project voor industriële investeringen in het gebied Albi-Fonlabour

In haar antwoord van 18 maart 1978 op mijn schriftelijke vraag nr. 1065/77 ⁽¹⁾ deelde de Commissie mede dat zij bezig is met de bestudering, aan de hand van de in de mededeling van de Commissie van 27 juli 1977 ⁽²⁾ gepubliceerde criteria voor toekenning van omschakelingsleningen, van de bij haar door de Franse Regering ingediende leningsaanvraag voor de financiering van een project voor industriële investeringen in het gebied Albi-Fonlabour, waardoor in drie jaar 260 arbeidsplaatsen kunnen worden gecreëerd, die in de eerste plaats bestemd zouden zijn voor de werknemers uit de steenkolenmijnen van Aquitanië.

Kan de Commissie van de Europese Gemeenschappen mededelen of dit onderzoek is voltooid?

Zo ja, welke beslissingen heeft men kunnen nemen?

Zo nee, aan welke moeilijkheden is de vertraging van dit onderzoek te wijten, welke beslissingen verwacht men dat genomen zullen worden, en op welke termijn kan men deze tegevoetzien?

⁽¹⁾ PB nr. C 98 van 24. 4. 1978, blz. 33.

⁽²⁾ PB nr. C 178 van 27. 7. 1977, blz. 2.

Antwoord

(20 juli 1978)

De Commissie heeft het onderzoek van het door het geachte Parlementslid genoemde project in maart 1978 voltooid. Inmiddels heeft de onderneming van de uitvoering van dit project afgezien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 326/78

van de heer Radoux

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 juni 1978)

Betreft: Beginselen nrs. VI en VII van de Slotakte van de Conferentie van Helsinki

Bij de besprekingen betreffende de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, die het onderwerp vormen van beginsel nr. VII van de Slotakte van de Conferentie van Helsinki wordt vaak verwezen naar beginsel nr. VI van dat document, welk beginsel betrekking heeft op de niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van de staten.

Ik heb dit punt ter sprake gebracht bij het debat dat heeft plaatsgevonden tijdens de plenaire vergadering van woensdag, 10 mei jl. betreffende een resolutie ⁽¹⁾ over het slotdocument van de bijeenkomst van Belgrado.

Ik heb er met name op gewezen dat de staten die de Slotakte van de Conferentie van Helsinki hebben ondertekend,

⁽¹⁾ Zie Handelingen (voorlopige uitgave) van 10. 5. 1978, kolom 282.

daarbij hebben besloten om gezamenlijk een aantal acties te volvoeren. Ik heb de vraag gesteld of men, naar de mening van de Commissie, van inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een staat kan spreken, wanneer een andere staat bij eerstgenoemde staat informeert naar de stand van zaken wat betreft de nakoming van een verbin-
tenis die is aangegaan krachtens hun ondertekening van genoemde Slotakte. Voorts heb ik gevraagd dat binnen de bij de Commissie bestaande werkgroepen ter voorbereiding van de bijeenkomst van Madrid in 1980 en de gespecialiseerde en/of voorbereidende vergaderingen in 1978 en 1979 een groep van deskundigen wordt samengesteld, die tot taak zou hebben, de gevolgen van de verwijzing naar beginsel nr. VI voor de toepassing van beginsel nr. VII

te bestuderen en de conclusies van zijn desbetreffende rapport bekend te maken.

Ik zou de Commissie erkentelijk zijn, indien zij mij zou kunnen mededelen:

1. welke interpretatie haars inziens moet worden gegeven aan het beginsel van niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een staat, in het geval van de discussie over en de toepassing van bovengenoemd beginsel nr. VII;
2. of zij bereid is gevolg te geven aan bovengenoemd op 10 mei jl. ter plenaire vergadering van het Europese Parlement gedaan voorstel, en zo ja, op welke wijze?

Antwoord

(18 juli 1978)

1. De Commissie is van mening dat het bespreken en onderzoeken van de toepassing van beginsel nr. VII van de Slotakte van de Conferentie over veiligheid en samenwerking in Europa betreffende het eerbiedigen van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden geen inmenging in de binnenlandse aangelegenheden vormen in de zin van beginsel nr. VI van dezelfde Akte.

2. Wat de in het eerste hoofdstuk van de Slotakte vermelde beginselen betreft zij opgemerkt dat het de taak is van de Lid-Staten de bijeenkomst van Madrid in 1980 voor te bereiden en dat ieder voorstel in verband met de wijze waarop deze voorbereiding plaatsvindt aan de Raad dient te worden gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 330/78

van de heer Dondelinger

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de negen Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(7 juni 1978)

Betreft: Slotakte van Helsinki en bescherming van de mensenrechten in de USSR

Hebben de ministers aan hun onderscheiden ambassades in Moskou instructies gegeven om erop toe te zien dat het recht van asiel in ruime mate wordt verleend aan de burgers van de Sovjetunie die zich op de Slotakte van Helsinki beroepen, en met name aan de winnaar van de Nobelprijs voor de vrede, Andrei Sakharov en zijn naaste familie, die tevergeefs hebben getracht het proces met gesloten deuren van Yuri Orlov bij te wonen dat een van de treurigste processen is sedert de schandelijke stalinistische processen in 1936?

Antwoord

(18 juli 1978)

Sedert de ondertekening van de Slotakte van Helsinki hebben de Negen er consequent de nadruk op gelegd dat individuen een relevante en positieve rol moeten spelen in het kader van de doelstellingen uit de Slotakte. Op de fol-

low-up-bijeenkomst van Belgrado hebben de Negen samen met andere Westerse staten daartoe een tekst voorgesteld ter opneming in de conclusies van de bijeenkomst. De Negen hebben dan ook met grote bezorgdheid kennis

genomen van de recente veroordeling van Sovjetburgers die de tenuitvoerlegging van de Slotakte van Helsinki door de Sovjetunie op de voet volgden, met inbegrip van de zaak tegen de heer Youri Orlov. Het standpunt van de Negen werd uiteengezet in een verklaring van de Regeringen van de Negen op 24 mei 1978, waarin met betrekking tot de veroordelingen het volgende wordt gezegd:

„De Negen hebben zich bij voortduring gezamenlijk beijverd in hun streven een politiek van ontspanning in Europa te bevorderen. Zij hebben blijk gegeven van hun vastberadenheid ter zake, onder meer door actief bij te dragen tot de Conferentie over Europese Veiligheid en Samenwerking en tot de follow-up van die Conferentie.

De Negen, die menen dat de Slotakte van Helsinki een actieprogramma voor ontspanning vormt, herinneren eraan dat de deelnemende landen zich in dit document, dat is ondertekend door de Staatshoofden of Regeringsleiders, ertoe hebben verbonden om de mensenrechten en de fun-

damentele vrijheden te eerbiedigen en het recht van het individu hebben bevestigd om zijn rechten en plichten op dit gebied te kennen en in overeenstemming daarmee te handelen. Daarom achten de Regeringen van de Negen het onverenigbaar met de Slotakte en met de ontspanning, dat individuen worden vervolgd en veroordeeld vanwege het feit dat zij hebben verlangd dat de Slotakte in hun eigen land wordt toegepast.”

De Regeringen van de Negen zullen aan de behandeling van zaken tegen Sovjetburgers die de tenuitvoerlegging van de Slotakte nauwlettend hebben gevolgd, de grootste aandacht blijven besteden en zullen niet aarzelen de Sovjetautoriteiten duidelijk te zeggen dat zij bezorgd zijn over de toekomstige ontwikkeling van het proces dat op gang is gebracht door de CEVS indien de Sovjetunie de Slotakte opnieuw met voeten treedt.

Het verlenen van asiel in de ambassades van de Negen te Moskou aan de betrokken Sovjetburgers is niet door de Negen besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 338/78

van de heer Berkhouwer

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1978)

Betreft: Europese Culturele Stichting

Heeft de Raad kennis genomen van het aanbod van de president van de Europese Culturele Stichting om nauw samen te werken met de Europese Stichting, die op instigatie van de Europese Raad te Kopenhagen, te Parijs gevestigd zal worden, ten einde dubbel werk te voorkomen?

Zo ja, hoe denkt de Raad aan dat aanbod gevolg te geven zonder dat de Europese Culturele Stichting, die zeer nuttig werk verricht, aan belang zal inboeten?

Antwoord

(19 juli 1978)

De Europese Raad, zich bewust van het belang van de kwestie die het geachte Parlements lid aan de orde stelt, heeft tijdens zijn zitting van 7 en 8 april 1978 een verklaring hierover goedgekeurd. In deze verklaring, die een integrerend deel zal uitmaken van de oprichtingsakte van de Europese Stichting, staat dat deze Stichting, met inachtneming van haar onafhankelijke positie, op passende wijze zal samenwerken met de Europese Culturele Stichting te Amsterdam en andere soortgelijke instellingen die dezelfde of verwante doeleinden nastreven als zijzelf. Ook zal een passende samenwerking tussen de Europese Stichting en de Raad van Europa tot stand worden gebracht.

Het lijkt op de weg van de Europese Stichting, inzonderheid van de Raad van dat lichaam, te liggen om in volledige onafhankelijkheid de concrete maatregelen te treffen welke nodig zijn om de in deze verklaring verwoorde beginselen gestalte te geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 368/78**van de heer Dondelinger****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(22 juni 1978)*

Betreft: Betrekkingen tussen de Commissie en de nationale parlementen

De Economische Commissie van de Franse Senaat heeft het loffelijke initiatief genomen de heer Davignon, lid van de Commissie, uit te nodigen voor een gedachtenwisseling over de problemen waarmee de scheepsbouw in de Europese Gemeenschap te kampen heeft.

Is dit de eerste keer dat een lid van de Commissie wordt uitgenodigd de werkzaamheden van een commissie van een nationaal parlement bij te wonen? Zo neen, hoeveel keer is dit dan gebeurd sedert de oprichting van de eerste Europese Gemeenschap (EGKS)?

Antwoord*(20 juli 1978)*

Reeds eerder zijn leden van de Commissie uitgenodigd voor vergaderingen van commissies van nationale parlementen. De Commissie beschikt evenwel niet over statistieken inzake dergelijke uitnodigingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 445/78**van de heer Lagorce****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(7 juli 1978)*

Betreft: Politiconderzoek bij ondertekening van een verzoekschrift

Kortelings heeft het Europese Parlement beraadslaagd over een verzoekschrift inzake de politieke enquêtes onder ambtenaren van de Commissie, ondertekend door 16 personeelsleden van het Parlement (leden en oud-leden van het Personeelscomité).

Kan de Commissie de verzekering geven dat haar veiligheidsdienst gezien de uitstekende betrekkingen die deze onderhoudt met de politie van bepaalde Lid-Staten, niet heeft verzocht een politiek onderzoek in te stellen betreffende de ondertekenaars van het verzoekschrift?

Heeft de Commissie wellicht zelf bepaalde leden van de Raad verzocht spoed te doen zetten achter de uitvoering van deze enquêtes in bepaalde Lid-Staten?

Zo ja, is zij voornemens de resultaten van deze enquêtes aan de autoriteiten van het Parlement en aan de betrokkenen bekend te maken?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord*(20 juli 1978)*

De Commissie heeft geen enkel onderzoek ingesteld noch doen instellen betreffende de ondertekenaars van het verzoekschrift waarop het geachte Parlementslid doelt.